

Lovtidende A

2017

Udgivet den 6. januar 2017

4. januar 2017.

Nr. 17.

Bekendtgørelse af lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven)¹⁾

Herved bekendtgøres lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 568 af 21. maj 2014, med de ændringer, der følger af § 82 i lov nr. 1715 af 27. december 2016.²⁾

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende § 110, stk. 1 og 2, og § 110 a træder i kraft den 1. februar 2017, jf. § 24, stk. 1, i lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Kapitel 1

Lovens formål, område og definitioner

§ 1. Lovens formål er gennem en forvaltning, der sikrer beskyttelse og ophjælpning af levende ressourcer i salt- og ferskvand samt beskyttelse af andet dyre- og planteliv, at sikre et bæredygtigt grundlag for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv samt muligheden for rekreativt fiskeri.

§ 2. Loven gælder for fiskeri i saltvand og ferskvand, jf. § 3, nr. 3 og 4, for opdræt af fisk og for omsætning m.v. af fisk samt for områder, der er omfattet af EU-retsakter på fiskeriets område. Miljø- og fødevareministeren³⁾ kan træffe bestemmelse om, at loven eller dele heraf også skal gælde for alger.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at loven og regler fastsat i medfør af loven også skal gælde for fisk, der landes her i landet, selv om fiskeriet ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Regler, der fastsættes i medfør af loven, kan udstedes for hele landet eller for nærmere angivne lokalområder. Reglerne kan omfatte alle eller enkelte former for fiskeri, jf. kapitel 4.

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Fisk: Enhver art af fisk, pighuder, krebs- og bløddyr samt bestanddele, produkter og partier heraf, herunder opdrættede arter.
- 2) Puljefiskeri: Fiskeri, der udøves i fællesskab mellem selvstændige erhvervsfiskere eller erhvervsfiskerselskaber med fartøjer, de er ejere eller medejere af, således at en deltager med sit fartøj kan benytte fangstret-

tigheder, som er tilknyttet en anden puljedeltagers fartøj.

- 3) Saltvand: Dansk fiskeriterritorium og fiskeri med dansk indregistreret fartøj uden for dette område.
- 4) Ferskvand: Søer, åer, bække og andre lignende naturlige ferske vande samt kanaler, grøfter og lignende kunstigt frembragte vande, der indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem, eller som har afløb til saltvand, samt, hvor dette er særligt bestemt, jf. § 41, oversvømmede arealer og kunstigt frembragte ferske vande, der ikke indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem eller har afløb til saltvand.
- 5) Omsætning m.v.: Forhandling, opbevaring, transport, behandling, erhvervelse, modtagelse, overdragelse og import af fisk i Danmark og samhandel med og eksport af fisk, der finder sted fra Danmark.
- 6) EU-retsakter: Den Europæiske Unions forordninger, direktiver og beslutninger, jf. § 10.
- 7) Internationalt naturbeskyttelsesområde og arter, for hvilke et område er udpeget: Område og dertil knyttede arter, som skal beskyttes ifølge regler fastsat af miljø- og fødevareministeren i henhold til Rådets direktiv nr. 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet) og Rådets direktiv nr. 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet.)

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, dele af Rådets direktiv nr. 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 1979, nr. L 103, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EU-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368.

Kapitel 2

Rådgivende udvalg

§ 4. Til rådgivning om gennemførelse af lovens bestemmelser nedsætter miljø- og fødevareministeren følgende udvalg:

- 1) EU-fiskeriudvalget, jf. § 5.
- 2) Udvalget for Erhvervsfiskeri, jf. § 6.
- 3) Udvalget for Rekreativt Fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje, jf. § 7.
- 4) Udvalget for Muslingeproduktion, jf. § 6 a.

Stk. 2. Ministeren kan herudover nedsætte udvalg for lokalområder, jf. § 8.

§ 5. EU-fiskeriudvalget rådgiver miljø- og fødevareministeren om stillingtagen til Den Europæiske Unions fiskeripolitik og om udarbejdelse af de regler, der er nødvendige for at gennemføre de i § 10 nævnte EU-retsakter på fiskeriets område.

Stk. 2. (Ophævet)

§ 6. Udvalget for Erhvervsfiskeri rådgiver miljø- og fødevareministeren om planlægning og udarbejdelse af regler om udøvelse af og regulering af det erhvervsmæssige fiskeri samt om fangstkapaciteten, redskabsanvendelse m.v. og om udarbejdelse af regler vedrørende førstegangsomsætningen af fisk.

Stk. 2. (Ophævet)

Stk. 3. (Ophævet)

§ 6 a. Udvalget for Muslingeproduktion rådgiver miljø- og fødevareministeren om initiativer til fremme af en bæredygtig erhvervsmæssig udvikling af fiskeri og opdræt af muslinger, østers og andre toskallede bløddyr, herunder om udarbejdelse af regler om fiskeri og opdræt. Udvalget rådgiver endvidere andre myndigheder, der udsteder og administrerer regler, som påvirker den erhvervsmæssige udnyttelse af muslinger, østers og andre toskallede bløddyr.

Stk. 2. (Ophævet)

§ 7. Udvalget for Rekreativt Fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje rådgiver miljø- og fødevareministeren om fastsættelse af regler, der gælder for rekreativt fiskeri og ferskvandsfiskeri samt om fiskepleje.

Stk. 2. (Ophævet)

§ 8. Miljø- og fødevareministeren kan nedsætte udvalg, der skal rådgive med henblik på udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde.

Stk. 2. (Ophævet)

§ 9. Miljø- og fødevareministeren fastsætter forretningsordenen for de i §§ 5-8 nævnte udvalg og udpeger udvalgenes formænd.

Stk. 2. I forretningsordenen fastlægges udvalgenes sammensætning, herunder hvilke organisationer der skal være repræsenteret i det enkelte udvalg, og antallet af repræsentanter for de enkelte organisationer eller grupper af organisationer.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at udvalgene for en periode eller med henblik på drøftelse af enkelte spørgsmål

udvides med personer med særlig sagkundskab eller repræsentanter for andre myndigheder eller organisationer end dem, der indgår i udvalgets sammensætning. Ministeren kan herudover nedsætte underudvalg.

Kapitel 3

Administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter og af internationale aftaler inden for fiskeri og fiskeopdræt

§ 10. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger inden for fiskeri og fiskeopdræt. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler og iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Den Europæiske Unions forordninger inden for fiskeri og fiskeopdræt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om fravigelse af reglerne i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, der er nødvendige for opfyldelse af internationale traktater og konventioner vedrørende fiskeri- og fiskeopdrætsforhold, der er indgået før tiltrædelsen af Den Europæiske Union, og som fortsat er gældende.

Stk. 4. For så vidt angår EU-retsakter inden for fiskeri og fiskeopdræt, som hører under andre ministres ressort, udøves beføjelserne efter stk. 1 og 2 af den pågældende minister.

Kapitel 3 a

Miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder

§ 10 a. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7, 10 og 11 i miljøskadeloven.

§ 10 b. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, hvis skaden eller den overhængende fare for en skade skyldes uforsvarlig adfærd udvist af den pågældende.

§ 10 c. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om forebyggelse og anmeldelse af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder i forbindelse med udøvelse af erhvervsmæssige fiskeriaktiviteter til gennemførelse af direktiv om miljøansvar, for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, herunder om

- 1) underretnings- og oplysningspligt for den ansvarlige for driften i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade,
- 2) meddelelse af påbud til den ansvarlige for driften om indsendelse af oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, herunder påbud om at foretage undersøgelser, analyser af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virk-

ningerne af en miljøskaade eller en overhængende fare for en miljøskaade, og

- 3) klage over afgørelser, herunder om klageberettigede.

Kapitel 3 b

Bevaring og beskyttelse m.v. af visse naturtyper, vilde dyr og planter

§ 10 d. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler vedrørende fiskeri og fiskeriopdrætsaktiviteter omfattet af denne lov for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arterne i internationale beskyttelsesområder samt forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

Stk. 2. Med henblik på at varetage de i stk. 1 nævnte hensyn træffer ministeren for fødevarer landbrug og fiskeri endvidere passende foranstaltninger over for fiskeri og fiskeriopdrætsaktiviteter omfattet af denne lov, herunder udstedelse af vilkår eller meddelelse af forbud eller påbud.

§ 10 e. Tilladelse til fiskeri og fiskeopdrætsaktiviteter omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, der må antages i sig selv eller sammen med andre aktiviteter at kunne påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt, skal vurderes for aktivitetens virkning på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne (miljøkonsekvensvurdering).

Stk. 2. Miljøkonsekvensvurderingen kan foretages af miljø- og fødevareministeren eller af den, der ansøger om tilladelse til at gennemføre aktiviteten. Ministeren kan dog afvise at foretage en vurdering, hvis det på forhånd vurderes, at den ansøgte aktivitet vil være uforenelig med bevaringsmålsætningerne for lokaliteten, eller hvis omfanget af det ansøgte projekt vurderes at være uproportionalt i forhold til omkostningerne ved en miljøkonsekvensvurdering. Hvis vurderingen ikke foretages af ministeren, vil en eventuel vurdering, som måtte blive tilvejebragt af ansøgeren, indgå i grundlaget for ministerens beslutning om, hvorvidt der kan gives tilladelse til den ansøgte aktivitet.

Stk. 3. Hvis miljø- og fødevareministeren finder det nødvendigt, skal miljøkonsekvensvurderingen gøres til genstand for høring af offentligheden, myndigheder og organisationer, før det beslutes, om der kan meddeles tilladelse.

Stk. 4. Tilladelse til fiskeri og fiskeopdrætsaktiviteter omfattet af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan kun meddeles, hvis

- 1) aktiviteten ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller
- 2) væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre aktiviteten, og der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog § 10 f.

§ 10 f. Hvis en aktivitet omfattet af § 10 e i sig selv eller sammen med andre aktiviteter vurderes at kunne skade et særligt bevaringsområde med en prioriteret naturtype eller

en prioriteret art, kan miljø- og fødevareministeren kun meddele tilladelse til aktiviteten, hvis

- 1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller
- 2) andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan først meddeles efter indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen.

§ 10 g. Når en tilladelse meddeles efter § 10 e, stk. 4, nr. 2, eller § 10 f, stk. 1, fastsætter miljø- og fødevareministeren vilkår om passende nødvendige kompensationsforanstaltninger. Ministeren underretter Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

§ 10 h. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om

- 1) meddelelse og tilladelse til fiskeri og fiskeopdrætsaktiviteter omfattet af denne lov, herunder om miljøkonsekvensvurderingens indhold og omfang,
- 2) underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende miljøkonsekvensvurderinger foretaget i henhold til § 10 e, stk. 2,
- 3) vilkår og kompensationsforanstaltninger, som kan knyttes til en tilladelse, og
- 4) meddelelse af påbud med henblik på at undgå væsentlig forstyrrelse eller forringelse af et bevaringsområde og de arter, der er knyttet hertil.

§ 10 i. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelse i medfør af §§ 10 d-10 f, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren⁴⁾ eller en styrelse, som miljø- og fødevareministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

§ 10 j. Miljø- og fødevareministeren fastsætter de regler eller iværksætter de foranstaltninger, som på baggrund af miljø- og fødevareministerens overvågning af bevaringsstatus for vilde dyrearter, der er nævnt i bilag 2, anses for nødvendige for at sikre, at indsamling i naturen af de pågældende vilde dyrearter og udnyttelsen heraf er forenelig med opretholdelsen af en tilfredsstillende bevaringsstatus for disse arter.

Stk. 2. Ministeren kan træffe afgørelse med henblik på at gøre undtagelse fra regler fastsat i medfør af stk. 1, for at

- 1) beskytte vilde dyr og planter og bevare naturtyperne,
- 2) forhindre alvorlig skade navnlig på afgrøder, besætning, skove, fiskeri, vand og andre former for ejendom,
- 3) sikre hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed eller andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social og økonomisk art, og hensyn til væsentlige gavnlige virkninger på miljøet,
- 4) fremme forskning og undervisning og
- 5) genoprette en bestand og genudsætte eller opdrætte arter, herunder kunstigt at opformere planter.

Stk. 3. Undtagelse efter stk. 2 må ikke hindre opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde.

Kapitel 4

Fiskeriformer og fiskeriberettigede

A. Generelle bestemmelser

§ 11. Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må kun drives af

- 1) erhvervsfiskere med A-status registreret efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,
- 2) bierhvervsfiskere registreret efter § 17, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 17, stk. 2 eller 3, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,
- 3) selskaber registreret efter § 16,
- 4) partrederier, som opfylder betingelserne for at kunne eje et fiskerfartøj, jf. § 39, stk. 1, og
- 5) selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere, og som er godkendt af miljø- og fødevareministeren i medfør af § 16 a.

Stk. 2. Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må desuden drives

- 1) i forbindelse med ålegårdsrettigheder og andre særlige fiskerirettigheder, jf. § 24, og
- 2) af visse landbrugere, jf. § 25.

Stk. 3. Rekreativt fiskeri må udøves af

- 1) lystfiskere, jf. § 26, og
- 2) fritidsfiskere, jf. § 27.

Stk. 4. For fiskeriretten i ferskvand gælder reglerne i § 28.

§ 12. Kun personer eller selskaber, der er registreret som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, jf. § 11, stk. 1 og 2, må mod vederlag overdrage fangster fra deres fiskeri. Miljø- og fødevareministeren kan dog tillade, at institutioner m.v. med et socialt eller undervisningsmæssigt formål mod vederlag kan overdrage fangster fra fiskeri, der drives med nærmere tilladte redskaber.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere under hensyn til dokumenterede erhvervsmæssige forhold tillade, at fangster, som stammer fra ferske vande, overdrages mod vederlag. Grundejere, der ønsker at opnå tilladelse til at sælge fangster, som stammer fra det fiskevand, der støder op til grunden, kan opnå tilladelse uden at fremlægge den nævnte dokumentation.

§ 13. Fisk må kun omlades efter tilladelse fra miljø- og fødevareministeren.

B. Fiskeriberettigede i saltvand

Erhvervsfiskere

§ 14. Personer er berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at

- 1) de har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen,
- 2) de har været beskæftigede med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder, jf. stk. 2, og

- 3) mindst 60 pct. af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri, jf. stk. 3.

Stk. 2. Personer, der er beskæftigede om bord på et dansk indregistreret fiskerfartøj, skal som dokumentation for opfyldelsen af kravet i stk. 1, nr. 2, forudmeldes hos miljø- og fødevareministeren. Den pågældende er herefter registreret som erhvervsfisker med B-status. Ministeren kan fastsætte regler herom, herunder regler om krav til dokumentationen for den forudgående beskæftigelse som nævnt i stk. 1, nr. 2, i tilfælde, hvor beskæftigelsen ikke har fundet sted på dansk indregistreret fiskerfartøj.

Stk. 3. Ved beregning af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed, jf. stk. 1, nr. 3, bortses fra indtægter fra borgerligt ombud. Desuden bortses fra indtægter fra folkepension for personer, der før opnåelsen af retten til folkepension var registreret som erhvervsfiskere. Indtægter fra tillidsposter i fiskeriets organisationer, fra ansættelse på redningsstationer og fra offentlige hverv ligestilles med bruttoindkomsten fra erhvervsfiskeri for personer, der tidligere har været beskæftiget med erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 4. For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1, om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

§ 15. Personer, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af § 14, stk. 1, kan opnå registrering på dette grundlag.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 bortfalder, hvis den pågældende ikke senest 14 måneder efter registreringen over for miljø- og fødevareministeren dokumenterer, at betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 3, har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 1.

Erhvervsfiskerselskaber og visse selvejende uddannelsesinstitutioner.

§ 16. Aktie- og anpartsselskaber kan registreres som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri, når

- 1) mindst 2/3 af aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1, eller
- 2) selskabet for 2/3's vedkommende ejes af et eller flere selskaber, hvor hele aktie- eller anpartskapitalen ejes af personer, der er registreret som erhvervsfiskere efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1.

Stk. 2. Registrering kan kun ske, når vedtægterne indeholder bestemmelser om, at

- 1) aktier og anpartar svarende til 2/3 af selskabskapitalen kun kan udstedes eller overdrages til eje eller pant til personer og selskaber, der er registreret af miljø- og fødevareministeren som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,
- 2) 2/3 af de udstedte aktier i aktieselskaber noteres med den i nr. 1 angivne begrænsning i omsætteligheden, og at anpartshaverfortegnelsen for anpartsselskaber påtegnes denne begrænsning i omsætteligheden,
- 3) overdragelse af de noterede aktier og anpartar kræver samtykke fra bestyrelsen eller for anpartsselskabers vedkommende af det øverste ledelsesorgan,
- 4) de noterede aktier og anpartar ved stemmeret eller lignende har en indflydelse, der mindst svarer til kapitalandelen, og
- 5) de noterede aktier og anpartar skal henføres til en særlig aktie- eller anpartsklasse.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at aktie- eller anpartsselskabets registrering i henhold til stk. 1 og 4 bortfalder, hvis anmeldelse af overdragelse af noterede aktier eller anpartar ikke er meddelt kontrolmyndigheden senest 30 dage efter overdragelsen.

Stk. 4. Selskaber, der er registreret med ret til at drive erhvervsmæssigt fiskeri efter den 1. juli 1986, bevarer denne ret, jf. dog § 39, stk. 1 og 2, jf. stk. 4, om disse selskabers muligheder for at opnå tilladelse til, at et fartøj anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri.

§ 16 a. Miljø- og fødevareministeren kan godkende selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere efter lov om maritime uddannelser, som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutioner godkendt efter stk. 1 må udelukkende udøve selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri som del i praktikperioden og med mindst én elev om bord.

Bierhvervsfiskere

§ 17. Berettiget til registrering som bierhvervsfiskere er personer, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de

- 1) var registreret som bierhvervsfiskere ved udgangen af 1983, og registreringen er opretholdt,
- 2) er registreret som erhvervsfiskere,
- 3) har tilladelse efter afgørelse af det i § 19 omtalte nævn til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område eller
- 4) kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder i perioden den 1. januar 1996 til den 1. oktober 1998 har haft en indtægt på 10.000 kr. eller derover fra omsætning af fangster opnået ved fritidsfiskeri.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der efter ansøgning kan meddeles tilladelse til, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, kan registreres som bierhvervsfiskere, såfremt de kan dokumentere på

anden måde at have erhvervet kendskab til erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 3. For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1 om dansk indfødsret eller bopæl, men som er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, fastsætter ministeren regler om betingelserne for registrering og opretholdelse heraf, herunder krav om, at fiskeriaktiviteten udøves i tilknytning til aktiviteter i det danske fiskerierhverv.

Stk. 4. Bierhvervsfiskere, som er registreret i henhold til stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, eller i henhold til tilladelse efter stk. 2, skal for at bevare denne ret kunne dokumentere, at mindst 5 pct. af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra bierhvervsfiskeri. Ved beregning af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed bortses fra indtægter fra folkepension for personer, der før opnåelsen af retten til folkepension var registreret som bierhvervsfiskere eller erhvervsfiskere.

Stk. 5. Ministeren kan give tilladelse til, at registrerede bierhvervsfiskere, som ikke opfylder kravet i stk. 4, kan opretholde registreringen som bierhvervsfisker, hvis de pågældende kan dokumentere, at de i en periode på 12 sammenhængende måneder inden for de seneste 5 år, hvor de har været registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, har opfyldt indtægtskravet i stk. 4.

Stk. 6. Opretholdelse af registrering efter stk. 5 er betinget af, at den pågældende senest 14 måneder efter, at der er udstedt tilladelse til opretholdelse af registrering efter stk. 5, dokumenterer, at indtægtskravet i stk. 4 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter udstedelsen af tilladelsen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra tilladelsesudstedelsen ikke på ny opnå tilladelse efter stk. 5.

§ 18. Bierhvervsfiskeri må kun drives personligt og uden anvendelse af såvel lønnet som ulønnet medhjælp.

§ 19. Til endelig administrativ afgørelse af ansøgninger om tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri, jf. § 17, stk. 1, nr. 3, nedsætter miljø- og fødevareministeren et nævn.

Stk. 2. Nævnet består af 2 repræsentanter for Miljø- og Fødevareministeriet, 2 repræsentanter for Danmarks Fiskeriforening samt en repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dansk Amatørfiskerforening og Dansk Fritidsfiskerforbund. Ministeren fastsætter nævnets forretningsorden og udpeger nævnets formand.

Stk. 3. Tilladelse kan gives til personer, der kan dokumentere at have været fritidsfiskere igennem 5 år. Nævnet skal ved sine afgørelser lægge særlig vægt på, om en indkomstmeldelse af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde og for muligheden for et alsidigt havnemiljø, hvori også indgår erhvervsmæssigt fiskeri og de dertil knyttede aktiviteter. I forbindelse hermed skal der tages hensyn til det erhvervsfiskeri, der allerede foregår i lokalområdet. Nævnet skal endvidere lægge vægt på, om ansøgeren igennem sit fritidsfiskeri har erhvervet kendskab til den type fiskeri, der ønskes

udøvet. Nævnet kan fastsætte begrænsninger med hensyn til arten og antallet af redskaber, der må benyttes ved bierhvervsfiskeriet.

Fællesbestemmelser for retten til erhvervs- og bierhvervsfiskeri i saltvand

§ 20. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse og opretholdelse af retten til at drive erhvervs- og bierhvervsfiskeri for personer og selskaber samt dokumentation for, at betingelserne for registreringen og opretholdelsen af denne er opfyldt.

§ 21. Miljø- og fødevareministeren kan, selv om betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt, meddele tilladelse til, at personer bliver registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, når særlige sociale eller helbredsmaessige hensyn taler herfor.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om inddragelse af sagkyndig bistand til brug for afgørelsen af, om der kan opnås tilladelse efter stk. 1.

§ 22. Miljø- og fødevareministeren kan meddele tilladelse til, at personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo, kan fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

§ 23. Miljø- og fødevareministeren kan fravige bestemmelserne i §§ 14 og 16, når det skønnes af interesse for fiskeriets udvikling.

C. Særlige fiskerirettigheder i saltvand

Afløste ålegårdsrettigheder og lignende særlige rettigheder

§ 24. Fiskeri, der udøves i medfør af afgørelser i henhold til § 13 A og § 13 B i lov nr. 178 af 23. juni 1956 om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri i saltvandsområder, kan fortsætte, indtil rettighederne efter deres indhold bortfalder. Det nærmere indhold af den ret, der tilkommer rettighedshaverne, er fastsat i de enkelte kendelser. Desuden skal de særlige regler i § 74 overholdes.

Landbrugere

§ 25. Personer, som i henhold til tidligere gældende lovgivning er registreret hos Miljø- og Fødevareministeriet som landbrugere med ret til at drive fiskeri i forbindelse med landbrug, bevarer denne ret.

D. Rekreativt fiskeri

Lystfiskere

§ 26. Enhver kan udøve lystfiskeri med stang, pilk eller lignende lette håndredskaber, når reglerne i § 54 om lystfiskertegn er overholdt.

Fritidsfiskere

§ 27. Ud over det i § 26 nævnte lystfiskeri kan personer, der ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere,

eller som ikke er særligt fiskeriberettiget i henhold til §§ 24 og 25, udøve fritidsfiskeri. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om betingelserne for udøvelsen af fritidsfiskeri, herunder om de redskaber, der må anvendes ved fritidsfiskeri.

Stk. 2. Fiskeri i ferske vande, der ikke er lystfiskeri, er omfattet af reglerne om fritidsfiskeri, medmindre miljø- og fødevareministeren under hensyn til dokumenterede erhvervsmæssige forhold tillader, at fangsten kan overdrages mod vederlag, jf. § 12, stk. 2.

E. Fiskeriretten i ferskvand

§ 28. Retten til at drive fiskeri i ferskvand tilkommer ejeren af den grund, der støder op til fiskevandet, medmindre andre har erhvervet en særlig ret til fiskeri i fiskevandet.

Stk. 2. Retten til at drive fiskeri må ikke overdrages til andre end grundejeren, staten eller kommuner. Endvidere kan fiskeriretten udlejes, dog højst 25 år ad gangen.

Stk. 3. Fiskeri i Gudenåen på strækningen mellem Randers Bro og Frisenvold Fiskegård kan udøves af enhver.

§ 29. Den, der har erhvervet ret til fiskeri, har ret til at færdes på bredden langs det pågældende vand, i det omfang det er nødvendigt for at udøve fiskeriet.

Stk. 2. Den fiskeriberettigede skal på grundejerens anmodning kunne godtgøre sin ret til fiskeri.

Stk. 3. Den fiskeriberettigede har under udøvelsen af fiskeriet i fornødent omfang ret til midlertidigt at lande sine både og redskaber på den tilstødende ejendom.

Stk. 4. Grundejerne kan til enhver tid forbyde færdsel i have og på gårdsplads.

Stk. 5. Såfremt der under udøvelsen af færdsels- og landingsretten forvoldes skade, fastsættes erstatningens størrelse i mangel af enighed mellem parterne af de i henhold til lov om mark- og vejfred udnævnte vurderingsmænd.

Kapitel 5

Ophjælpning, beskyttelse og bevaring af fiskebestande

§ 30. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om

- 1) hel eller delvis fredning af nærmere angivne bestande og vandområder,
- 2) tilladte mindstemål på fisk og
- 3) totalt tilladte fangstmængder af nærmere angivne bestande.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at der uanset en fredning efter stk. 1, nr. 1, kan tillades fiskeri og landing af et bestemt antal laks i nærmere angivne vandsystemer. Ministeren kan herunder bestemme, at en sådan tilladelse kun kan gives til en åben sammenslutning af fiskeriberettigede ved det pågældende vandsystem eller eventuelt til flere sammenslutninger af sådanne, hvis disse hver især omfatter mindst en tredjedel af den del af vandsystemet, hvor der må landes laks. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om ansøgning, tilladelse og vilkår for udøvelsen af fiskeriet.

§ 31. Med henblik på at sikre fiskepassagen kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om fredningsbælter,

hvor fiskeri eller særlige former for fiskeri helt eller delvis forbydes i og ved

- 1) vandløbs udløb i større vandløb og i søer,
- 2) vandløbs udmunding i saltvand,
- 3) fjordes og andre indvandes udmunding i havet og
- 4) andre steder, hvor forholdene gør fiskepassage vanskeligt.

Kapitel 6

Fiskeredskaber

§ 32. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anvendelse, udformning, maskestørrelse, placering og antal af tilladte fiskeredskaber, mærkning og afmærkning af fiskeredskaber og pæle, herunder regler om opstilling af og afstand imellem disse samt om registrering af pladser for faststående fiskeredskaber.

Stk. 2. Regler om afmærkning og placering af fiskeredskaber i saltvand fastsættes efter forhandling med forsvarsministeren og økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, hvorvidt nye fiskeredskaber og hjælpemidler, hvis konstruktion afviger væsentligt fra hidtil kendte metoder, må benyttes, og om anvendelsen af sådanne redskaber. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om måling af maskestørrelser.

Stk. 4. Længs alle kyststrækninger er det hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinjen at anvende nedgarn. Ministeren kan fastsætte regler om afvigelser i afstanden fra kysten og forbudsperioden.

§ 33. Alle fiskeredskaber skal, i det omfang vejrforholdene tillader det, røgtes regelmæssigt og så ofte, at de fangede fisks levemuligheder ikke unødigt forringes.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at fiskeredskaber ikke må røgtes på bestemte tidspunkter af døgnet.

Kapitel 7

Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand

A. Reguleringsmæssige foranstaltninger

§ 34. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om den erhvervsmæssige udnyttelse af ressourcerne, herunder om

- 1) opdeling af de disponible fangstmængder tidsmæssigt og på farvande,
- 2) hel eller delvis standsning af fiskeri efter og landing af nærmere specificerede arter eller nærmere vilkår herfor, når fangstniveauet for det pågældende fiskeri i forhold til de disponible fangstmængder tilsiger det,
- 3) fordeling af de disponible fangstmængder med nærmere fastsatte kvoter for grupper af fartøjer, for enkelte fiskerifartøjer eller for redskabstyper,
- 4) fordeling af de disponible fangstmængder med henblik på deres anvendelse, herunder til henholdsvis konsum- og industriformål,
- 5) den maksimale fisketid, antallet af landinger og de tilladte fangstmængder pr. landing og

- 6) særlige kvoter inden for de disponible fangstmængder til dækning af bifangster.

Stk. 2. Ved fastsættelse af regler som nævnt i stk. 1 lægges der ud over hensynet til ressourcernes bevaring og reproduktion særlig vægt på ressourcernes rationelle, herunder sæsonmæssigt bedste, udnyttelse, forholdet mellem de disponible ressourcer og fangstkapaciteten i fiskeriet samt økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn inden for fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv både for landet som helhed og enkelte egne af landet.

Stk. 3. Regler om stop for fiskeri og om ændring af vilkår for fiskeriets udøvelse udstedt i medfør af denne lov indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 4. De i stk. 3 nævnte regler offentliggøres efter regler fastsat af miljø- og fødevareministeren.

§ 35. Regler efter § 34 kan udstedes for et år eller for en flerårig periode. De udstedte regler kan ændres på baggrund af fiskeriets udvikling, jf. § 34, stk. 2.

B. Fiskeritilladelser og puljefiskeri

§ 36. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der kræves tilladelse til at udøve erhvervsmæssigt fiskeri på fiskeressourcer, som er til rådighed for danske fiskere, og om udstedelse af tilladelse. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om tilladelse til, at en fartøjsejers fangstrettigheder indgår i et puljefiskeri, jf. § 3, nr. 2, herunder om, hvilke fangstrettigheder der kan omfattes af et puljefiskeri, styring af et puljefiskeri, indberetning til Miljø- og Fødevareministeriet samt om antal deltagere i et puljefiskeri.

Stk. 2. Tilladelsen kan gøres tidsbegrænset og betinget af overholdelse af nærmere angivne vilkår.

§ 36 a. Tilladelse til puljefiskeri, jf. § 3, nr. 2, efter regler udstedt i henhold til § 36, stk. 1, forudsætter,

- 1) at puljefiskeriet er organiseret som et aktieselskab, et anpartsselskab, et interessentskab eller en forening,
- 2) at et puljefiskeri, som er organiseret som en forening, stiller sikkerhed på 125.000 kr. i form af bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed for krav som følge af overtrædelse af fiskerilovgivningen i forbindelse med fiskeri i puljefiskeriet, medmindre deltagerne hæfter personligt for sådanne krav, som puljefiskeriet måtte pådrage sig, og
- 3) at deltagerne i puljefiskeriet forpligter sig til at lade 2 års tildelinger af fangstrettigheder indgå i puljefiskeriet.

Stk. 2. En tilladelse til puljefiskeri kan kun meddeles for en periode på 13 måneder fra den 1. januar i et år til den 1. februar i det følgende år. Hvis puljefiskeriet inden for 13-måneders-perioden har ansøgt om tilladelse til puljefiskeri for den følgende 13-måneders-periode at regne fra den 1. januar, gælder en tilladelse hertil dog allerede fra den 1. januar. Et puljefiskeri må ikke opløses i den periode, tilladelsen er givet for, jf. dog § 36 d. Fangstrettigheder, der indgår i et puljefiskeri, skal forblive i puljefiskeriet i 13-måneders-perioden, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Ved udløb af tilladelsen til et puljefiskeri skal den ansvarlige for puljefiskeriet eller samtlige de fartøjsejere, hvis fartøjer er omfattet af det pågældende puljefiskeri, meddele miljø- og fødevareministeren, hvorledes de af puljefiskeriet omfattede fangstrettigheder herefter fordeles mellem deltagerne. Hvis ministeren ikke har modtaget meddelelse om fordelingen 14 dage efter udløbet af tilladelsen, fordele ministeren fangstrettighederne mellem deltagerne. Dette gælder dog ikke, hvis en ansøgning om tilladelse til puljefiskeri med de samme deltagere for den følgende 13-måneders-periode at regne fra den 1. januar er imødekommet, eller hvis der er meddelt tilladelse efter § 36 c, stk. 1, til, at en puljedeltager kan indtræde i et nyt puljefiskeri.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om,

- 1) at der uanset stk. 2 kan meddeles tilladelse til, at fangstrettigheder, der indgår i et puljefiskeri, efter ansøgning kan udgå af puljefiskeriet før udløbet af den i stk. 2 fastsatte 13-måneders-periode, herunder i forbindelse med bytning af fangstrettigheder, fartøjsudskiftning m.v.,
- 2) at en tilladelse efter regler fastsat efter nr. 1 kun kan meddeles, hvis der stilles sikkerhed i form af bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed for krav som følge af afgørelse i en verserende, uafgjort straffesag om overtrædelser i puljefiskeriet,
- 3) indsendelse af ansøgning om tilladelse efter nr. 1 og om
- 4) dokumentation for opfyldelse af betingelserne i nr. 2 og stk. 1, nr. 1-3.

§ 36 b. Hvis fiskeri i et puljefiskeri har medført overskridelse af fangstrettigheder, som er omfattet af det pågældende puljefiskeri, kan miljø- og fødevareministeren træffe afgørelse om, at der foretages reduktion af fangstrettigheder, som er omfattet af puljefiskeriet, eller af fangstrettigheder, som i det følgende år indgår i puljefiskeriet. En reduktion af fangstrettigheder kan overstige den konstaterede overskridelse af fangstrettighederne.

Stk. 2. Hvis en afgørelse om reduktion af fangstrettigheder efter stk. 1 har særlig indgribende økonomisk betydning for deltagerne i det pågældende puljefiskeri, kan puljefiskeriet forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt puljefiskeriet. Ministeren anlægger sag mod puljefiskeriet i den borgerlige retsplejes form. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1, som har særlig indgribende økonomisk betydning for deltagerne i puljefiskeriet, skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter stk. 2 og om fristen herfor.

§ 36 c. Miljø- og fødevareministeren kan tillade, at en deltager i puljefiskeri efter ansøgning kan udtræde af puljefiskeriet efter udløbet af den 13-måneders-periode, som tilladelsen er givet for, jf. § 36 a, stk. 2, og derefter, men inden den 1. marts, indtræde i et nyt puljefiskeri med virkning fra den forudgående 1. januar og til den 1. februar i det følgende år på betingelse af,

- 1) at det puljefiskeri, som ansøgeren udtræder af, har foretaget opgørelse og fordeling af fangstrettighederne efter § 36 a, stk. 3, 1. pkt.,
- 2) at der er sket reduktion af fangstrettigheder i det puljefiskeri, som ansøgeren udtræder af, hvis der er truffet afgørelse herom efter § 36 b, og
- 3) at der er foretaget opgørelse af fangstrettighederne i det nye puljefiskeri.

Stk. 2. Som betingelse for tilladelse efter stk. 1 kan ministeren kræve sikkerhedsstillelse i form af bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed for krav som følge af afgørelse i en verserende, uafgjort straffesag om overtrædelse i det puljefiskeri, som ansøgeren udtræder af.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 1 og 2 og om indsendelse af ansøgning om tilladelse efter stk. 1.

§ 36 d. Uanset § 36 a, stk. 2, kan ministeren tillade, at en deltager i et puljefiskeri efter ansøgning kan udtræde af puljefiskeriet før udløbet af den 13-måneders-periode, som tilladelsen er givet for, hvis

- 1) den pågældendes fartøj er overtaget af et dødsbo eller et konkursbo,
- 2) den pågældende på grund af sygdom ikke er i stand til at drive fiskeri eller
- 3) der foreligger andre særlige omstændigheder.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan kun meddeles, hvis

- 1) de øvrige deltagere i puljefiskeriet giver samtykke til den ansøgte udtræden og
- 2) puljefiskeriet foretager en opgørelse og fordeling blandt deltagerne af rettigheder og forpligtelser pr. udtrædelsesdatoen, som kan godkendes af ministeren. I opgørelsen og fordelingen skal indgå eventuelle krav på reduktion af fangstrettigheder ifølge afgørelse efter § 36 b, stk. 1. Som betingelse for godkendelse kan ministeren kræve sikkerhedsstillelse i form af bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed for krav som følge af afgørelse i en verserende, uafgjort straffesag om overtrædelse i puljefiskeriet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 1 og 2 og om indsendelse af ansøgning om tilladelse efter stk. 1.

§ 36 e. Uanset § 36 a, stk. 2, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, at en fartøjsejer med sine fangstrettigheder kan indtræde i et puljefiskeri efter påbegyndelsen af den 13-måneders-periode, som tilladelsen til puljefiskeriet er givet for, herunder hvis

- 1) den pågældende som førstegangsetableret efter regler udstedt af ministeren har fået tilladelse til at erhverve kvoteandele fra andre fartøjer eller til at få tildelt kvoteandele på lånebasis eller
- 2) den pågældende fartøjsejer har overtaget sit fartøj fra en nuværende eller tidligere deltager i det pågældende puljefiskeri.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan kun meddeles, hvis

- 1) alle deltagere i det puljefiskeri, der ansøges om tilladelse til at indtræde i, giver samtykke til den ansøgte indtræden og

- 2) der er foretaget en opgørelse af fangstrettigheder og forpligtelser pr. indtrædelsesdatoen i det puljefiskeri, der ansøges om tilladelse til at indtræde i, som kan godkendes af ministeren.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om indsendelse af ansøgning om indtrædelse i puljefiskeri, herunder om dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 1 og 2.

§ 37. En tilladelse i henhold til § 36, stk. 1, kan ikke overdrages uden godkendelse fra miljø- og fødevareministeren. Ministeren kan fastsætte regler om betingelser og vilkår for godkendelse af overdragelse af fangstrettigheder ifølge en tilladelse.

Stk. 2. Ministeren kan tilbagekalde en tilladelse, der er meddelt efter § 36, stk. 1, og en rettighed, der er godkendt til at kunne overdrages efter stk. 1, hvis indehaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af de i tilladelsen fastsatte vilkår. Hvis en tilladelse til at drive et puljefiskeri tilbagekaldes, finder reglerne i § 36 a, stk. 3, anvendelse.

Stk. 3. I forbindelse med tilbagekaldelse af en tilladelse kan det meddeles indehaveren, at denne ikke kan få udstedt tilladelse i en periode på indtil 1 år. Ved tilbagekaldelse af en tilladelse bortfalder retten til at fange den fangstmængde, der var tildelt for den pågældende periode, ligesom denne ret ikke kan overdrages af indehaveren. Denne bestemmelse gælder, uanset om den fangstrettighed, som er knyttet til tilladelsen, indgår i et puljefiskeri, jf. § 3, nr. 2.

Stk. 4. Hvis en overtrædelse, som medfører tilbagekaldelse af en tilladelse efter stk. 1, er begået med et fartøj, der er omfattet af et puljefiskeri, kan ministeren meddele indehaveren, at denne ikke kan få tilladelse til at deltage i et puljefiskeri det følgende år.

Stk. 5. En afgørelse i henhold til stk. 2 til 4 skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 6. En afgørelse efter stk. 2 til 4 kan af tilladelsens indehaver forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren inden fire uger efter, at tilbagekaldelsen er meddelt indehaveren. Ministeren anlægger sag mod indehaveren i den borgerlige retsplejes form. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.

Kapitel 8

Fartøjer med fiskerilicens

§ 38. Det er ikke tilladt at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand, medmindre fartøjet er registreret med fiskerilicens i Miljø- og Fødevareministeriet, og det samtidig er registreret i Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan med henblik på tilpasning af fiskerflådens kapacitet til de fiskerimuligheder, der er til rådighed, fastsætte regler om udstedelse og opretholdelse af fiskerilicenserne og de vilkår, der knytter sig hertil, samt om registreringen af fartøjets fiskerilicens i Miljø- og Fødevareministeriets fartøjsregister. Ministeren kan herunder fastsætte, at fiskerilicens og registrering kan bortfalde, hvis betingelserne for udstedelse af fiskerilicensen og

registrering ikke længere er opfyldt, eller hvis fiskerilicensen suspenderes midlertidigt eller inddrages permanent, jf. § 39 a.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om, at udstedelse og opretholdelse af fiskerilicens i henhold til stk. 2 er betinget af, at fiskeriet drives således, at der er reel forbindelse til dansk fiskerihavn.

Stk. 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, hvorefter fartøjsombygning, der øger fangstkapaciteten, gøres betinget af en særlig fiskerilicens.

§ 39. Fiskerilicens, som udstedes efter regler, der er fastsat i medfør af § 38, stk. 2, kan kun udstedes for fartøjer, der for 2/3's vedkommende ejes af personer, der er registreret som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af §§ 14 eller 17 eller efter regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til fiskerilicens efter § 21, stk. 1. Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, og til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a.

Stk. 2. Hvis et fartøj skifter ejer, bortfalder fiskerilicensen til at anvende fartøjet til erhvervsmæssigt fiskeri, hvis de nye ejere ikke opfylder betingelserne i stk. 1. Fiskerilicens bortfalder endvidere, hvis de personer eller selskaber, der ejer fartøjet, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1. Miljø- og fødevareministeren kan endvidere, jf. § 38, stk. 2, stille vilkår om, at fiskerilicensen til at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri bortfalder, hvis fartøjet overdrages, eller hvis fartøjets ejer ophører med at benytte dette til erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan meddele undtagelse fra stk. 1 og 2 for en nærmere afgrænset periode, hvis et fartøj overtages som led i gældsfuldestgørelse eller i forbindelse med erhvervsmæssig handel med fartøjer. Ministeren kan endvidere meddele undtagelse, hvis ejerskiftet sker ved arv eller overtagelse af uskiftet bo.

Stk. 4. Ministeren kan meddele undtagelse fra stk. 1 og 2, så det tillades et selskab i henhold til § 16, stk. 4, at erhverve et fartøj til erstatning for et forlist fartøj. Det ny erhvervede fartøj må højst have samme fangstkapacitet som det forliste.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at fiskerilicensen til at anvende fartøjet til erhvervsmæssigt fiskeri bortfalder, hvis anmeldelse om ejerskifte ikke er modtaget i Miljø- og Fødevareministeriet senest 30 dage efter ejerskiftet.

§ 39 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler for tildelingen af point, for midlertidig suspension og for permanent inddragelse af fiskerilicensen i overensstemmelse med det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

Stk. 2. Afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 1 om permanent inddragelse af fiskerilicensen kan af fiskerilicensens indehaver forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren, inden 4 uger efter at inddragelsen er meddelt indehaveren. Ministeren anlægger sag mod indehaveren i den borgerlige

retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.

§ 39 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om tildelingen af point til en fartøjsfører, der som ansvarlig fører af et fiskerfartøj med fiskerilicens har begået alvorlige overtrædelser, for hvilke der tillige er tildelt indehaveren af fiskerilicensen point i medfør af det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger, som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

Stk. 2. Ministeren kan meddele en fartøjsfører midlertidigt eller permanent forbud mod, at vedkommende må føre et fiskerfartøj med fiskerilicens. Forbuddet meddeles, når den pågældende har været ansvarlig fører under fangstrejser på et fiskerfartøj med fiskerilicens, hvor indehaveren af fiskerilicensen tillige er blevet tildelt et vist antal point for alvorlige overtrædelser, jf. stk. 1. Længden af den periode, hvor den pågældende fartøjsfører ikke må føre fiskerfartøj på baggrund af et bestemt antal point, er den samme som længden af den periode, hvor fiskerilicens inddrages i overensstemmelse med det pointsystem for alvorlige overtrædelser, der er omfattet af de i § 10 nævnte EU-forordninger om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), hvor indehaveren af fiskerilicensen tillige er blevet tildelt et vist antal point for alvorlige overtrædelser, jf. stk. 1.

Stk. 3. Afgørelser om permanent forbud mod at føre et fiskerfartøj med fiskerilicens, jf. stk. 2, kan af den pågældende fartøjsfører forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren, inden 4 uger efter at forbuddet er meddelt fartøjsføreren. Ministeren anlægger sag mod fartøjsføreren i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning.

Kapitel 9

Regulering af det rekreative fiskeri

§ 40. Miljø- og fødevareministeren skal ved fastsættelse af regler om udøvelse af lyst- og fritidsfiskeri lægge vægt på, at lyst- og fritidsfiskeriet udøves på en sådan måde, at der tages hensyn til beskyttelse af bestandene og planer for fiskeplejen, jf. § 62.

Kapitel 10

Særlige regler for ferskvand

A. Særlige gyldighedsregler for ferskvandsområder

§ 41. For oversvømmede arealer og kunstigt frembragte ferske vande, der ikke indgår som et led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem eller har afløb til saltvand, gælder alene §§ 30, 32, 109, 117-123 og 130-134.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan dog fastsætte regler om, at lovens øvrige bestemmelser også skal gælde for de i stk. 1 nævnte områder, hvis dette er påkrævet af hensyn til sikring af bestanden af fisk eller i øvrigt har fiske- rimæssig betydning.

§ 42. Bortset fra fødekanaler gælder §§ 32, 33, 48 og 63-65 ikke for den del af et kunstigt anlæg og lovligt bestående dambrug, der er behørigt afgitret mod andre vande.

Stk. 2. §§ 32, 33, 48, 50-52 og 63-65 gælder ikke for vande, der kun har én ejer eller ejes af det offentlige, selskaber eller lignende, og som ikke har afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisk ikke kan passere det. Miljø- og fødevareministeren kan dog fastsætte regler om, at de i 1. pkt. nævnte bestemmelser skal finde anvendelse.

B. Fiskepassage ved spærringer og bortledning af vand m.v. i ferskvand

§ 43. Vandløbsmyndigheden efter lov om vandløb kan pålægge ejeren af stemmewærk, styrt, mølle, engvandingsanlæg, industrielle anlæg eller lignende anlæg at etablere og vedligeholde fiskepassage ved anlægget samt fastsætte vilkår for indretning og drift af fiskepassagen. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for ejeren af en ved anlæg installeret turbine. Reglerne om påbud, klage og straf i lov om vandløb finder tilsvarende anvendelse ved vandløbsmyndighedens afgørelse efter 1. og 2. pkt.

Stk. 2. Er de i stk. 1 nævnte anlæg anlagt eller en turbine installeret efter den 19. juli 1898, afholdes omkostningerne til etablering og vedligeholdelse af fiskepassagen af ejeren. Det samme gælder, hvis anlægget er anlagt eller turbinen installeret før den 19. juli 1898, men der efter dette tidspunkt er foretaget eller foretages ændringer i anlæggets eller turbinens indretning eller benyttelse.

Stk. 3. Det kan ikke pålægges vedkommende ejer at etablere fiskepassage, hvis omkostningerne og ulemperne ved etableringen ikke står i rimeligt forhold til det tilsigtede formål.

§ 44. Ejeren af de i § 43 nævnte anlæg skal på egen bekostning anbringe og vedligeholde et eller flere ålepas ved anlægget.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning, opsætning og vedligeholdelse af ålepas samt regler om, i hvilken periode ålepas skal fungere.

§ 45. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at ejeren af de i § 43 nævnte anlæg på egen bekostning skal anbringe og vedligeholde en passagemulighed for udvandrende fisk ved anlægget, samt regler om udformning og drift af passagen.

§ 46. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der ved de i § 43 nævnte anlæg, der drives ved turbiner, skal være anbragt et gitter, så alt vandet til og fra turbinen passerer gitteret.

§ 47. (Ophævet)

§ 48. I forbindelse med tilladelse i medfør af lov om vandforsyning til bortledning af vand til engvanding m.v. kan kommunalbestyrelsen kræve gitter anbragt for at forhindre fiskepassage.

§ 49. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter.

C. Spærrende fangstindretninger i ferskvand

§ 50. Spærrende fangstindretninger og andre typer spærrende fiskeredskaber af enhver art må ikke anvendes i ferskvand, medmindre de inden den 1. januar 1995 var anmeldt og registreret i Landbrugs- og Fiskeriministeriet.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anvendelse af spærrende fangstindretninger, der ikke opfylder regler fastsat i medfør af § 32, stk. 1, men som er lovligt etableret og opretholdt i henhold til stk. 1.

§ 51. Udøves der efter § 50 fiskeri med spærrende fangstindretninger, kan de fiskeriberettigede, der har fiskeret i hele fiskevandets længde, over for den pågældende rejse krav om, at dette fiskeri ophører mod fuld erstatning.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren afgrænser fiskevandets længde og træffer beslutning om, hvorvidt anmodningen skal imødekommes under hensyn til, om ophør af fiskeriet vil fremme vandrefiskenes muligheder væsentligt for at udnytte gyde- og opvækstpladser i hele vandløbssystemet eller en betydelig del heraf.

Stk. 3. Fiskeriberettiget efter stk. 1 er grundejere eller lejere af fiskeriretten, der kan dokumentere, at deres lejeret varer mindst 10 år efter, at kravet er rejst.

§ 52. (Ophævet)

D. Midtstrømslinjen

§ 53. Vandløbsmyndigheden efter lov om vandløb afgør, hvor midtstrømslinjen i ferskvand går, ligesom myndigheden fastsætter grænsen mellem sø og å.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren eller en fiskeriberettiget i det pågældende vandområde kan anmode vandløbsmyndigheden om at træffe afgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Vandløbsmyndighedens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 11

Lystfiskertegn og fritidsfiskertegn

§ 54. Alle, der udøver lystfiskeri, jf. § 26, skal have gyldigt lystfiskertegn. Undtaget herfra er personer under 18 år og personer, der har ret til at oppebære folkepension.

Stk. 2. Alle, der udøver fritidsfiskeri, jf. § 27, skal have gyldigt fritidsfiskertegn.

Stk. 3. Personer, der har gyldigt fritidsfiskertegn, kan udøve lystfiskeri uden at have lystfiskertegn.

§ 55. Uanset § 54 kræves der ikke lystfiskertegn og fritidsfiskertegn ved fiskeri i vande, der ejes af enkeltpersoner, det offentlige, selskaber eller lignende, og som ikke har afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisk ikke passerer det.

Stk. 2. I ferskvand er grundejeren og dennes husstand undtaget fra kravet om lystfiskertegn og fritidsfiskertegn, når fiskeriet udøves i det fiskevand, der støder op til grunden.

Stk. 3. I saltvand er grundejeren og dennes husstand undtaget fra kravet om lystfiskertegn, når fiskeriet finder sted under ophold på den strandbred, der er omfattet af grunden.

§ 56. Miljø- og fødevareministeren udsteder lystfiskertegn og fritidsfiskertegn.

Stk. 2. Lystfiskertegn kan udstedes med en gyldighedsperiode på 1 dag, 1 uge eller 12 måneder. Fritidsfiskertegn kan udstedes med en gyldighedsperiode på 12 måneder.

Stk. 3. Prisen for lystfiskertegnet for 12 måneder er 185 kr., for 1 uge 130 kr. og for 1 dag 40 kr.

Stk. 4. Prisen for fritidsfiskertegnet er 300 kr.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan under hensyn til pris- og lønudviklingen fastsætte regler om ændring af prisen for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om betalingen for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn, herunder om krav til bevis for betalingen og om ordningens administration.

§ 57. (Ophævet)

§ 58. Bevis for betaling for lystfiskertegn, fritidsfiskertegn og legitimation skal medbringes under fiskeri.

Stk. 2. Lystfiskertegn og fritidsfiskertegn og bevis for betaling heraf er personlige og må ikke overdrages til andre.

§ 59. (Ophævet)

§ 59 a. Den, som udøver lyst- eller fritidsfiskeri, kan ved dom for strafbart forhold i tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af de for lyst- eller fritidsfiskeri gældende regler frakendes retten til at udøve dette fiskeri i en periode på op til 1 år.

Stk. 2. I stedet for afgørelse ved dom efter stk. 1, kan miljø- og fødevareministeren tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde og vedtage et forbud mod udøvelse af lyst- og fritidsfiskeri i et i tilkendegivelsen nærmere angivet tidsrum på op til 1 år.

Stk. 3. Med hensyn til den i stk. 2 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 2 og 3, om indholdet af et anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. En afgørelse efter stk. 1 eller en vedtagelse efter stk. 2, hvorefter lyst- og fritidsfiskeri ikke må udøves i en periode, medfører ikke ret til hel eller delvis tilbagebetaling af betalt fiskertegn.

§ 60. Personer, der udøver lyst- eller fritidsfiskeri, og som ikke efter anmodning fra kontrolmyndigheden foreviser bevis for betaling og legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav betale et beløb, der for lystfiskere svarer til fire gange prisen for et lystfiskertegn for 12 måneder, jf. § 56, stk. 3, og for fritidsfiskere et beløb, der svarer til fire gange prisen for et fritidsfiskertegn, jf. § 56, stk. 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis lyst- og fritidsfiskertegn var betalt, da fiskeriet fandt sted, og bevis herfor forevises senest 14 dage efter påkrav, skal der betales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen for et lystfiskertegn for 12 måneder, jf. § 56, stk. 3.

For fritidsfiskere skal der indbetales et beløb, der svarer til halvdelen af prisen for et fritidsfiskertegn, jf. § 56, stk. 4.

§ 61. Midlerne fra lystfiskertegn og fritidsfiskertegn anvendes til

- 1) fiskepleje, herunder til udsætning af yngel og sættefisk samt foranstaltninger og forskning, der i øvrigt har betydning for reproduktion, vækst m.v. af fiskebestandene, og
- 2) administration og information om fiskeplejen og om lystfisker- og fritidsfiskertegnsordningerne.

Stk. 2. Midlerne kan desuden anvendes til kontrol med overholdelsen af reglerne for lyst- og fritidsfiskertegn.

Kapitel 12

Fiskepleje og udsætninger m.v.

A. Fiskepleje

§ 62. Miljø- og fødevareministeren udarbejder for en periode af ét eller flere år en plan for fiskeplejen og anvendelse af indtægterne fra lystfisker- og fritidsfiskertegnet. Ministeren skal tilstræbe, at den samlede fiskeplejeindsats tilgodeser alle vandområder og et bredt udsnit af fiskearter.

B. Udsætninger m.v.

§ 63. Udsætning eller omplantning af fisk samt æg og yngel heraf er ikke tilladt, medmindre

- 1) den foretages i overensstemmelse med en plan, der er udarbejdet eller godkendt af miljø- og fødevareministeren,
- 2) ministerens særlige tilladelse foreligger eller
- 3) der er afsagt kendelse herom af en landvæsensret.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om udsætning og opfiskning af fisk, yngel og æg til udsætning.

§ 64. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at selskaber, foreninger og personer kan autoriseres til at foretage udsætninger og andre aktiviteter med henblik på varetægelse af fiskeplejen.

Stk. 2. De autoriserede har ret til mod forevisning af behørig legitimation at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de vande, hvori udsætning skal finde sted.

§ 65. Miljø- og fødevareministeren kan under hensyn til udsætninger træffe særlige bestemmelser for fiskeriets udøvelse, herunder udstede helt eller delvist forbud mod fiskeri for en nærmere angiven periode.

Kapitel 13

Opdræt i saltvand

§ 66. Opdræt af fisk på dansk fiskeriterritorium må kun finde sted efter tilladelse fra miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter loven gælder samtidig som ansøgning om tilladelse efter anden lovgivning. Ministeren kan fastsætte vilkår for en tilladelse, herunder om tidsbegrænsning, prøveudtagning og dokumentation for sikkerhedsstillelse i form af enten forsikring eller bankgaranti til dækning af udgifter ved anlæggets ophør. Ministeren fastsætter endvidere vilkår i henhold til anden lovgivning, som er fastlagt af vedkommende myndighed.

§ 67. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om tilladelse til etablering, udnyttelse og drift af opdrætsanlæg samt om, at en tilladelse forudsætter, at ansøgeren opfylder krav til praktisk og teoretisk uddannelse. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at rettigheder ifølge en tilladelse til etablering, udnyttelse og drift af opdrætsanlæg kan overdrages.

§ 68. (Ophævet)

§ 69. Der må ikke lægges hindringer i vejen for lovlig opdrætsvirksomhed.

§ 70. Miljø- og fødevareministeren kan udstede regler om helt eller delvist forbud mod fiskeri på opdrætsanlæggets område og i en nærmere angiven afstand fra opdrætsanlæg.

Stk. 2. Ministeren kan tillade, at ejeren af et opdrætsanlæg og den, der i øvrigt er ansvarlig for driften af anlægget, kan fange undslupne fisk fra anlægget med nærmere angivne fiskeredskaber.

Kapitel 14

Indbyrdes ordensregler mellem fiskere

A. Afstandsregler m.v.

§ 71. Miljø- og fødevareministeren kan med henblik på at undgå gener for andet fiskeri fastsætte regler for fiskeriets udøvelse eller andre ordensregler for fiskeriet, herunder om pligt til at træffe særlige foranstaltninger, så fiskeredskaber m.v. ikke er til gene for andre.

§ 72. Den, der har påbegyndt opstilling af lovlige redskaber, har fortrinsret frem for andre fiskere, og der må ikke lægges hindringer i vejen for denne, så længe opstilling af redskaber varer eller fiskeriet udøves.

B. Fortrinsrettigheder i saltvand

§ 73. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at personer eller selskaber, der er berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri i medfør af § 11, stk. 1, nr. 1-4, kan erhverve og bevare fortrinsret til at fiske på bestemte pladser i op til 6 år med nærmere angivne typer af faststående redskaber.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om registrering af fortrinsrettighederne, jf. stk. 1, og om, at tildelingen af rettighederne foretages ved lodtrækning mellem flere erhvervsfiskere, erhvervsfiskerselskaber og bierhvervsfiskere. Der kan herunder fastsættes bestemmelser om, at bierhvervsfiskere kun kan deltage i lodtrækningen på lige fod med erhvervsfiskere om pladser, hvis de pågældende tidligere har drevet fiskeri fra de pågældende pladser, og at den periode, der erhverves fortrinsret til, kan være kortere for bierhvervsfiskere end for erhvervsfiskere.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at en fortrinsret bevares for personer, der arver eller sidder i uskiftet bo efter indehaveren af en fortrinsret.

§ 74. Fiskeri må ikke udøves på en sådan måde, at der sker indgreb i de i § 24 nævnte afløste ålegårds- og andre særlige rettigheder. Beskyttelsen af rettigheden gælder, medens fangstredskaberne er udsat og ikke længere end til den 30. november i det pågældende år.

Stk. 2. Det er en betingelse for fortsat udøvelse af den i stk. 1 nævnte rettighed, at

- 1) redskabets yderste hovedpæl og en af redskabets inderste pæle, der sammen med hovedpælen angiver redskabets retning, udsættes inden den 1. august i det pågældende år,
- 2) rad og garn i fiskedygtig stand udsættes inden den 10. september i det pågældende år, og
- 3) den indtagne redskabsplads med nøjagtig angivelse af pladsens beliggenhed inden den 1. august i det pågældende år er anmeldt til Miljø- og Fødevareministeriet.

Stk. 3. Hovedpælen skal være afmærket og mærket i overensstemmelse med de i medfør af § 32, stk. 1, fastsatte regler.

Stk. 4. Fiskere, der vil sætte deres redskaber ved eller ud for rettighedshaverens afmærkede eller indtagne fiskeplads, skal inden den 1. september i det pågældende år tydeligt afmærke stedet, hvor de vil anbringe deres fiskeredskaber.

C. Erstatning

§ 75. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede fiskeredskaber eller opdrætsanlæg, uden at forholdet er omfattet af § 83, skal skaden erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre skadevolderen godtgør, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed.

Kapitel 15

Fiskeriets forhold over for andre aktiviteter

A. Bestemmelser til beskyttelse af fiskeriet

Generel bestemmelse

§ 76. Der må ikke lægges hindringer i vejen for lovligt udøvet fiskeri.

Foranstaltninger m.v. i saltvandsområder

§ 77. Foranstaltninger eller indgreb, der kan forårsage ulemper eller hindre fiskeriet i saltvandsområder, gøre bundforholdene uegnede til fiskeri eller i øvrigt påvirke fauna og flora på fiskeriterritoriet, må kun foretages efter tilladelse.

Stk. 2. Hvis foranstaltninger eller indgreb på fiskeriterritoriet, jf. stk. 1, ikke kræver tilladelse fra anden myndighed i medfør af lovgivningen eller statens højhedsret over søterritoriet, må foranstaltningerne kun foretages efter tilladelse fra miljø- og fødevareministeren.

Stk. 3. I tilfælde, hvor tilladelse udstedes af anden myndighed, sker dette efter forhandling med miljø- og fødevareministeren.

§ 78. Der kan kun udstedes tilladelse til foranstaltninger eller indgreb, der kan få den i § 77, stk. 1, nævnte virkning, når

- 1) der er taget endelig stilling til spørgsmålet om erstatning i forhold til de erhvervsfiskere, der normalt udøver erhvervsmæssigt fiskeri på stedet, og hvis indtjening vil blive berørt af foranstaltningen eller indgrebet,
- 2) der er indledt forhandlinger om eventuel erstatning mellem den, der gennemfører foranstaltningen eller indgrebet, og de erhvervsfiskere, der normalt udøver erhvervsmæssigt fiskeri på stedet, og hvis indtjening vil blive berørt af foranstaltningen eller indgrebet, eller
- 3) spørgsmålet om eventuel erstatning til de berørte erhvervsfiskere er blevet henvist til afgørelse ved et nævn, jf. §§ 79 og 80.

Stk. 2. Ved tilladelse til råstofindvinding i henhold til lov om råstoffer gælder stk. 1 kun, når tilladelsen vedrører råstofindvinding til brug for store enkeltstående anlægsarbejder, og tilladelsen udstedes til bygherren.

§ 79. Miljø- og fødevareministeren eller anden tilladelsesudstedende minister, jf. § 77, stk. 2, skal efter anmodning fra de berørte fiskere eller den, der gennemfører foranstaltningen eller indgrebet, henvise spørgsmål om eventuel erstatning til endelig administrativ afgørelse ved et nævn. Anmodningen kan fremsættes både før og efter udstedelse af tilladelse i henhold til § 77, stk. 1. Den pågældende minister sørger herefter for nedsættelse af et nævn, jf. § 80.

Stk. 2. Den minister, der nedsætter nævnet, kan kræve, at den part, der anmoder om, at nævnet nedsættes, stiller sikkerhed for sagsomkostningerne.

§ 80. Det i § 79 omhandlede nævn består af 3 medlemmer.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren udpeger 2 medlemmer. Hvis tilladelse i henhold til § 77 udstedes af anden myndighed, udpeges dog det ene medlem af den ansvarlige minister. De 2 medlemmer udpeger i enighed et 3. medlem, der er formand for nævnet. Hvis der ikke opnås enighed om valg af formand, udpeges formanden af præsidenten for vedkommende landsret.

Stk. 3. Nævnet bestemmer selv procedureformen og kan til vejledning tilkalde sagkyndige skønsmænd, som har særligt kendskab til det fiskeri, der berøres af den pågældende foranstaltning.

Stk. 4. Nævnet afgør endeligt, hvem der skal betale sagens omkostninger og størrelsen heraf.

Stk. 5. Eventuel fastsat erstatning betales inden 15 dage efter, at afgørelsen er forkyndt for den erstatningspligtige, medmindre andet bestemmes af nævnet.

Stk. 6. Efterkommelse af nævnets afgørelse er et vilkår for den pågældende tilladelses meddelelse eller opretholdelse.

Stk. 7. Erstatningen kan helt eller delvis tillægges den lokale fiskeriforening til anvendelse efter foreningens nærmere bestemmelser til dækning af opstået tab.

Foranstaltninger i ferskvandsområder

§ 81. Forinden der for ferskvandsområder af myndigheder udstedes tilladelse eller træffes afgørelse vedrørende ændring af opstemninger, industrielle anlæg og turbiner i vandløb, eller der udstedes tilladelse eller træffes foranstaltninger, der i øvrigt kan have betydning for fiskepassage, fiskeri

og fiskefauna, skal planerne forelægges for miljø- og fødevareministeren.

B. Forholdet til sejlads og skibsfart

§ 82. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler, der sikrer, at fiskeri ikke hindrer eller vanskeliggør en sikker sejlads, herunder fastsætte regler om afmærkning, anbringelse og fjernelse af redskaber, pæle m.v., samt om, hvorledes omkostningerne til fjernelse af pæle placeret i strid med reglerne skal afholdes.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af stk. 1, der gælder i saltvand, fastsættes efter forhandling med økonomi- og erhvervsministeren og forsvarsministeren.

§ 83. Forvolder et fartøj skade på lovligt udsatte og forvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed.

C. Rettigheder i forhold til kystejere i saltvandsområder

§ 84. En eller flere erhvervs- eller bierhvervsfiskere kan forlange nedsat et nævn til afgørelse af, om en grundejer skal acceptere, at en nærmere afgrænset plads på stranden eller nærmest tilgængelige sted kan anvendes til

- 1) ophaling af både,
- 2) oplægning og klargøring af redskaber og
- 3) tørreplads for redskaber med nødvendige garnhuse.

Stk. 2. I forbindelse med afgørelse efter stk. 1 tager nævnet endvidere stilling til den erstatning, der skal betales af fiskeren eller fiskerne til grundejeren for anvendelse af grunden. Afgørelse om erstatningens størrelse træffes for 5 år ad gangen. Erstatningen betales årligt forud, før pladsen tages i brug.

Stk. 3. Nævnet nedsættes, og 3 nævnsmedlemmer udpeges af vedkommende byret. Et af medlemmerne udpeges under hensyn til sin sagkundskab om fiskeri. Nævnet træffer endelig administrativ afgørelse.

Stk. 4. Ved afgørelsen af, om pladsen må benyttes, vurderes, om det er nødvendigt for udøvelsen af et rentabelt fiskeri, at anmodningen imødekommes, sammenholdt med den gene, det vil betyde for ejeren, at der gives adgang til at benytte pladsen.

Stk. 5. Nævnet tager stilling til, hvem af parterne der skal betale sagens omkostninger og størrelsen heraf. Omkostningerne skal betales inden 15 dage efter, at afgørelsen er forkyndt.

Stk. 6. Det i stk. 1 nævnte spørgsmål kan af fiskere eller af grundejeren tidligst igen indbringes for et nævn 5 år efter afgørelsen.

D. Erstatningsregler i ferskvandsområder

§ 85. Den, som uberettiget har fisket i et fiskevand eller i områder, hvor en anden er berettiget enten til hele fiskeriet eller til fiskeri efter den pågældende art i ferskvand, skal erstatte den fiskeriberettigede tabet.

Stk. 2. Den, som overtræder forbud i loven eller anden lovgivning samt regler fastsat i medfør heraf, skal erstatte den fiskeriberettigede og det offentlige den skade, der her-

ved måtte være forvoldt. Det samme gælder ved overtrædelse af regulativer, afgørelser, kendelser, overenskomster m.v. indgået i henhold til loven eller tidligere love, jf. §§ 139 og 140.

Stk. 3. Krav om erstatning til det offentlige kan fremsættes af miljø- og fødevareministeren, den berørte kommunalbestyrelse samt Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Fiskeriforening.

Kapitel 16

Førstegangsomsætning af fisk

A. Bevilling til førstegangsomsætning og til afholdelse af offentlig fiskeauktion

§ 86. Kun personer, virksomheder og selskaber, som har en bevilling hertil udstedt af miljø- og fødevareministeren, må drive selvstændig virksomhed med førstegangsomsætning af fisk, hvorved forstås omsætning m.v., jf. § 3, nr. 5, af fisk i første omsætningsled ved

- 1) offentlig fiskeauktion,
- 2) modtagelse eller køb af fisk uden om offentlig fiskeauktion,
- 3) modtagelse af fisk i kommission som agent eller lignende,
- 4) samlecentral og fiskesortering,
- 5) andre former for modtagelse og opbevaring af fisk og
- 6) import af fisk.

Stk. 2. Bevillingspligten efter stk. 1 kan for samme parti fisk omfatte flere personer og virksomheder.

Stk. 3. Personer og virksomheder, som transporterer fisk efter landing, er ikke omfattet af kravet om bevilling til førstegangsomsætning af fisk. Ministeren kan dog af kontrolhensyn fastsætte regler og udstede påbud om, at sådanne transportører skal have bevilling.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at reglerne for førstegangsomsætning af fisk også skal omfatte afsætning af egen fangst eller opdræt direkte til forbruger, til eksport eller samhandel.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter nærmere angivne fisk, herunder importerede fisk, undtages fra reglerne i dette kapitel.

§ 87. Det er ikke tilladt at sælge eller levere fisk til bevillingspligtige personer, virksomheder eller selskaber, der ikke har bevilling.

B. Udstedelse af bevilling

§ 88. Bevilling til førstegangsomsætning af fisk kan meddeles til personer, som opfylder betingelserne i stk. 2. Der kan desuden meddeles bevilling til selskaber efter reglerne i stk. 3 og 4.

Stk. 2. Personer kan opnå bevilling efter stk. 1, når de

- 1) har dansk indfødsret, er statsborger i et af de øvrige EU- eller EØS-medlemslande eller har opholds- og arbejdstilladelse her i landet,
- 2) har bopæl her i landet eller i et af de øvrige EU- eller EØS-medlemslande og

- 3) er myndige og ikke under værgemål eller samværgemål efter værgemålsloven.

Stk. 3. I interessentskaber og kommanditselskaber skal alle personligt ansvarlige deltagere opfylde de i stk. 2 nævnte betingelser.

Stk. 4. Der kan meddeles bevilling til aktie- og anpartsselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar, der i henhold til selskabslovgivningen er registreret eller anmeldt som værende under registrering eller stiftelse i Økonomi- og Erhvervsministeriet, når direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne samt indehavere af en bestemmende aktiepost eller andel opfylder betingelserne i stk. 2.

§ 89. Ved bevilling til afholdelse af offentlig fiskeauktion kræves ud over de i § 88 nævnte krav for personer, at vedkommende ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling og ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 2. I interessentskaber og kommanditselskaber skal de personligt ansvarlige deltagere opfylde betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Indehaveren af en bevilling efter stk. 1 kan kun udøve anden erhvervsmæssig virksomhed med tilknytning til fiskerierhvervet efter tilladelse hertil fra miljø- og fødevareministeren.

§ 90. Miljø- og fødevareministeren kan tillade, at bevilling meddeles, selv om de i §§ 88 og 89 nævnte betingelser ikke er opfyldt.

§ 91. Miljø- og fødevareministeren fastsætter de nærmere regler for udstedelse og opretholdelse af bevilling, herunder at bevillingen er betinget af, at loven og regler, vilkår og påbud fastsat i medfør af loven og anden lovgivning, der har betydning for den bevillingspligtige virksomhed, overholdes.

Stk. 2. Ministeren kan til brug for kontrol med overholdelse af betingelser for bevilling fastsat efter stk. 1 indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder, herunder oplysninger om lovovertrædelser, indkomst- og formueforhold, momsafregning m.v.

§ 92. Bevilling til personer kan nægtes, hvis

- 1) ansøgeren inden for de forudgående 5 år er fundet skyldig i et straffbart forhold, der kan give grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde,
- 2) ansøgerens bevilling til førstegangsomsætning inden for de forudgående 5 år er blevet tilbagekaldt, og der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde, eller
- 3) der i øvrigt foreligger oplysninger om den pågældende, som giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig vis.

Stk. 2. I interessentskaber og kommanditselskaber kan bevilling nægtes, hvis der om en af deltagerne foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af bevilling.

Stk. 3. Er ansøgeren et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar, kan bevilling nægtes, hvis der om et medlem af selskabets direktion eller bestyrelse eller om indehaveren af en bestemmende aktiepost, andel eller lignende foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af bevilling.

Stk. 4. Ved nægtelse af bevilling efter stk. 1 vil der tidligst kunne indgives fornyet ansøgning om bevilling ét år efter afgørelsen.

C. Bortfald eller tilbagekaldelse af bevilling

§ 93. Bevillingen bortfalder, såfremt den ikke har været udnyttet i 12 på hinanden følgende måneder, eller når bevillingshaveren dør, jf. dog § 94. Det samme gælder, hvor bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i §§ 88 og 89 for at opnå bevilling.

Stk. 2. Indtræder der nye medlemmer i et interessentskab eller kommanditselskab, eller indtræder i et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller sker der overdragelse, hvorved der opnås en bestemmende aktiepost, andel eller lignende, skal der inden 14 dage foretages anmeldelse herom til Miljø- og Fødevareministeriet, der afgør, om bevillingen kan opretholdes, eller om bevillingen på baggrund af ændringerne skal bortfalde, jf. § 92.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte særlige regler for bevillingsbortfald ved bevilling til offentlig fiskeauktion.

§ 94. Efter ansøgning til miljø- og fødevareministeren kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person under værgemål få bevilling til at fortsætte afdødes, fallentens eller personen under værgemåls virksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende af virksomheden. Driften vil i alle tilfælde skulle forestås af en person, der er godkendt i medfør af § 97.

Stk. 2. Bevilling til at videreføre offentlig fiskeauktion kan kun opretholdes, hvis den, der opnår bevillingen, opfylder betingelserne i §§ 88 og 89.

§ 95. Miljø- og fødevareministeren kan tilbagekalde bevillingen, hvis bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af de vilkår, der er knyttet til bevillingen. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 96 og fristen herfor.

Stk. 2. Ved tilbagekaldelse af bevilling meddeles det bevillingshaveren, at denne tidligst vil kunne ansøge om bevilling efter 2 år.

§ 96. En afgørelse efter § 95 kan af bevillingshaveren forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for Miljø- og fødevareministeren inden 4 uger efter, at tilbagekaldelsen er meddelt bevillingshaveren. Ministeren anlægger sag mod bevillingshaveren i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning. Retten kan dog bestemme, at den pågældende

under sagens behandling må udøve virksomhed på nærmere angivne vilkår.

D. Regler for driften af bevillingspligtig virksomhed

§ 97. Den daglige drift af den bevillingspligtige virksomhed skal forestås af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer, der er godkendt af Miljø- og Fødevareministeriet.

Stk. 2. Udøves virksomheden fra flere forretningssteder, kan kun et af disse forestås af bevillingshaveren. Driften af de øvrige forretningssteder skal forestås af godkendte bestyrere.

Stk. 3. Er bevillingens indehaver et selskab eller lignende, skal driften forestås af en godkendt bestyrer.

Stk. 4. Med hensyn til godkendelse af bestyrere samt nægtelse, bortfald og tilbagekaldelse af godkendelse af bestyrere finder bestemmelserne i §§ 88, 92, 93, 95 og 96 tilsvarende anvendelse. For bestyrere til offentlige fiskeauktioner gælder endvidere § 89.

§ 98. Miljø- og fødevareministeren kan forbyde, at en bevillingshaver i sin virksomhed lader nogen, som ikke opfylder betingelserne for at få bevilling, forestå modtagelse af fisk eller afslutte køb og salg eller anden lignende virksomhed.

§ 99. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke forpligtelser der i henhold til loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter kan pålægges en bevillingshaver i forbindelse med udøvelsen af bevillingspligtig virksomhed, herunder regler om

- 1) pligt til at afkræve leverandører og disses repræsentanter legitimation og dokumentation vedrørende købt eller modtaget fisk,
- 2) udfærdigelse af regninger, følgesedler, vejesedler m.v. og
- 3) indberetning til Miljø- og Fødevareministeriet af købte, solgte eller modtagne fisk.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at oplysninger og skriftlig dokumentation vedrørende driften m.v. efter begæring eller løbende afgives til Miljø- og Fødevareministeriet. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om, at der for bevillingshaverens regning sker vejning af fisk, som omfattes af virksomhedens aktivitet, enten ved brug af autoriseret eller akkrediteret vejer og måler eller ved brug af godkendte og kontrollerede vægte.

E. Særligt om offentlige fiskeauktioner

§ 100. Indtil den 1. januar 2002 kan der ikke udstedes flere bevillinger til offentlig fiskeauktion i en havn, hvor der før den 1. januar 2000 er udstedt bevilling til offentlig fiskeauktion.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan der efter ansøgning udstedes flere bevillinger fra det tidspunkt, hvor den oprindelige bevillingshaver frasiger sig bevillingen, eller auktionen af andre grunde ikke videreføres af bevillingshaveren.

§ 101. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler for driften af de offentlige fiskeauktioner, herunder om nye auktionsformer.

Kapitel 17

Administration af produktionsafgifter

§ 102. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om nedsættelse af en eller flere produktionsafgiftsfonde, som skal administrere de i stk. 2 nævnte afgifter.

Stk. 2. Ministeren kan efter indstilling fra de i § 104, stk. 1, nævnte bestyrelser fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk, der landes, opdrættes, tilvirkes eller omsættes her i landet, eller på tilsvarende varer, der indføres til landet, samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal refunderes for fisk, når disse indgår som materiale i industrielt fremstillede varer. Afgifterne indgår i en produktionsafgiftsfond for hver sektor, jf. stk. 1, hvor opkrævning finder sted.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om indbetalingen af de i stk. 2 nævnte offentlige midler.

Stk. 4. Ministeren kan tillade, at en produktionsafgiftsfond, jf. stk. 1, modtager andre indtægter end de i stk. 2 anførte.

§ 103. Midler fra de i § 102 nævnte fonde anvendes til foranstaltninger og tilskud til fiskepleje, forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturer, rådgivning, uddannelse, sygdomsforebyggelse, sygdomsbekæmpelse og kontrol samt erhvervsøkonomiske foranstaltninger, herunder afsætningsfremme, forskningsprojekter og forsøg, som er i fiskerierhvervets interesse, samt i øvrigt til foranstaltninger, som miljø- og fødevareministeren godkender. Ministeren kan endvidere tillade, at fondene afholder udgifter til honorar til medlemmerne af fondenes bestyrelser. Midlerne anvendes endvidere til dækning af omkostningerne ved kontrol med midlernes korrekte anvendelse. Midlerne skal anvendes inden for den del af fiskerierhvervet, hvor de er opkrævet.

§ 104. Hver fond ledes af en bestyrelse, der udpeges af miljø- og fødevareministeren. Fondenes vedtægter skal godkendes af ministeren. Hver bestyrelse sammensættes af såvel repræsentanter for producent- og brancheinteresser som repræsentanter for offentlige interesser. De repræsentative producent- og brancheorganisationer udtaler sig i enighed om 2/3 af hver bestyrelses medlemmer. Forbrugerrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Det Frie Forskningsråd udtaler sig i fællesskab om 1/3 af hver bestyrelses medlemmer. Bestyrelserne udpeges for en periode på 4 år.

Stk. 2. Bestyrelsen skal påse, at forvaltningen af midlerne sker i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør heraf og lovgivningen i øvrigt. Ministeren kan afsætte et bestyrelsesmedlem, som har medvirket til beslutninger i strid med disse bestemmelser.

Stk. 3. Ministeren kan meddele påbud til bestyrelsen om at bringe forhold, der strider mod loven, mod regler fastsat i medfør heraf og mod lovgivningen i øvrigt, i overensstemmelse med bestemmelsen.

§ 105. Budgetter og regnskaber for de enkelte fonde skal godkendes af miljø- og fødevareministeren efter indstilling fra den pågældende bestyrelse.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler for fondene om udarbejdelsen af budgetter og regnskaber samt om administration og revision. Fondenes regnskaber skal revideres af statsautoriserede eller registrerede revisorer.

Stk. 3. Hver fond opretter en selvstændig hjemmeside på internettet. Ministeren fastsætter de nærmere regler om fondenes offentliggørelse af budgetter og regnskaber samt af ansøgningsfrister, ansøgningsprocedurer m.v.

Stk. 4. Ministeren fastsætter de nærmere regler om fondenes evaluering af effekten af de foranstaltninger, der er ydet tilskud til, jf. § 103.

Stk. 5. Ministeren fastsætter de nærmere regler for fondenes ydelse af kompensation i forbindelse med fiskesygdomme.

§ 106. Enhver skal efter anmodning fra miljø- og fødevareministeren meddele de oplysninger, der skønnes nødvendige i forbindelse med opkrævning og anvendelse af de i § 102, stk. 1, nævnte midler.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol med disse oplysninger, herunder om regnskabsførelse m.v., jf. kapitel 22.

§ 107. Medlemmer af en bestyrelse, som under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet en fond skade, er pligtige at erstatte denne.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder også for revisorer. Er et revisionsselskab valgt til revisor, er både revisionsselskabet og den revisor, til hvem revisionen er overdraget, erstatningsansvarlig.

Stk. 3. Erstatningen kan nedsættes, når dette findes rimeligt under hensyn til skyldgraden, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Stk. 4. Beslutning om anlæggelse af søgsmål mod bestyrelsesmedlemmer, revisionsselskaber eller revisorer kan træffes af bestyrelsesmedlemmer eller af miljø- og fødevareministeren.

§ 108. Miljø- og fødevareministeren meddeler ved hvert finansårs udløb et af Folketinget nedsat udvalg, hvilke midler der er indgået i fondene, og hvorledes midlerne er anvendt.

Kapitel 18

Videnskabelige undersøgelser m.v.

§ 109. Uanset reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven kan miljø- og fødevareministeren gennemføre de foranstaltninger eller fastsætte bestemmelser om de foranstaltninger, der er nødvendige for, at der ved offentlig foranstaltning eller med statens tilladelse kan iværksættes undersøgelser, projekter m.v. i videnskabeligt, miljømæssigt og fiskeplejemæssigt øjemed. Ministeren kan fastsætte regler om, at der i denne forbindelse kan finde fiskeri sted og udtages prøver af landinger af fisk.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at en fartøjsfører under erhvervsmæssigt fiskeri er forpligtet til at medtage

en observatør om bord med henblik på indsamling af data til videnskabeligt brug.

Stk. 3. Personer, der på statens foranledning foretager fiskeriundersøgelser i ferskvand, har ret til mod forevisning af behørig legitimation at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de vande, hvor fiskeriundersøgelsen skal finde sted.

Kapitel 19

Delegation og klageadgang

§ 110. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler, hvorefter visse afgørelser eller dispositioner i medfør af de i § 10 nævnte EU-retsakter kan træffes af producentorganisationer eller brancheorganisationer eller sammenslutninger heraf. Disse afgørelser kan indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgang og klagefrist. Ministeren kan ændre afgørelsen, uden at der foreligger klage.

Stk. 2. Ministeren kan henlægge sine beføjelser til at træffe visse afgørelser i medfør af regler fastsat efter § 34, stk. 1, nr. 3, om fartøjsejeres indbyrdes bytning af de til deres fartøjer tildelte fangstrettigheder til producentorganisationer, brancheorganisationer eller sammenslutninger heraf. Disse afgørelser kan indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgang og klagefrist. Ministeren kan ændre en afgørelse, uden at der foreligger klage. Ministeren kan fastsætte yderligere regler om adgangen til at klage over organisationernes afgørelse. En organisation er undergivet ministerens instruktion og tilsyn i de sager, som er henlagt til organisationen efter denne bestemmelse.

Stk. 3. Ministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller en anden offentlig institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om, at klage ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

§ 110 a. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 5 og 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse

lelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 111. Afgørelser, der træffes af bestyrelsen for en fond, jf. § 104, kan indbringes for miljø- og fødevareministeren inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Ministeren kan ændre bestyrelsens afgørelser, uden at der foreligger klage.

Kapitel 20

Afgivelse og behandling af oplysninger

§ 112. Miljø- og fødevareministeren kan til brug for administration af loven, herunder til statistisk brug samt i kontroløjemed, fastsætte regler om afgivelse og behandling af oplysninger om

- 1) fartøjer, redskaber og øvrigt materiel,
- 2) fiskeri, fangst, omsætning m.v. og opdræt af fisk, herunder fra hvem disse er erhvervet, og
- 3) oplysninger af teknisk, økonomisk og driftsmæssig karakter om fiskeri og opdræt af fisk.

Stk. 2. Ministeren kan herudover fastsætte regler om afgivelse og behandling af regnskaber og driftsøkonomiske oplysninger til statistisk brug.

§ 112 a. Miljø- og fødevareministeren fører edb-register over overdragelige kvoteandele, jf. § 37, stk. 1. Registret er offentligt tilgængeligt.

Stk. 2. Ministeren fastsætter regler om anmeldelse og registrering af overdragelige kvoteandele, jf. stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at parterne skal indberette salgspris for en overdraget kvoteandel.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at udveksling af dokumenter i forbindelse med anmeldelse og registrering kan ske i elektronisk form, og at de skal indsendes til NaturErhvervstyrelsen⁵⁾ i en af styrelsen foreskrevet standardiseret form.

§ 112 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentlig adgang til nærmere angivne dele af Miljø- og Fødevareministeriets registre på fiskeriområdet.

§ 112 c. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation i henhold til bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation, jf. stk. 1, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digitale signaturer el.lign.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan udstede afgørelser og andre dokumenter, jf. stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt eller attesteret afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles

med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Miljø- og Fødevareministeriet eller den, ministeren bemyndiger hertil, som afsender.

Stk. 5. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Kapitel 20 a

Foranstaltninger under ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger m.v.

§ 112 d. Miljø- og fødevareministeren kan under ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger og andre ekstraordinære forhold, fastsætte de regler og træffe de afgørelser, der er nødvendige for at sikre befolkningens forsyning med fisk og fiskeprodukter, herunder fastsætte nærmere regler for fiskeriets udøvelse og for afsætning af fangsterne. Ministeren kan herunder fastsætte regler og træffe bestemmelse om fravigelse af de i loven fastsatte regler.

Stk. 2. Udvalget for Erhvervsfiskeri, som er nedsat i medfør af § 6 og suppleret med 1 medlem udpeget af forsvarsministeren, rådgiver ministeren under forberedelsen af de i stk. 1 nævnte regler, afgørelser og bestemmelser.

Stk. 3. Inden der udstedes regler eller træffes afgørelser eller bestemmelser efter stk. 1, skal der i videst muligt omfang forhandles med de berørte personer eller virksomheder eller med disses organisationer om omfanget og gennemførelsen af reglerne, afgørelserne eller bestemmelserne, herunder om eventuel erstatning fra staten, jf. stk. 4.

Stk. 4. Medfører en regel, afgørelse eller bestemmelse udstedt efter stk. 1 økonomisk tab for en person eller virksomhed, er staten erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler. Erstatning kan ikke kræves, hvis de omkostninger, der er forbundet med gennemførelse af reglen eller afgørelsen, kan dækkes ved indkalkulering i vedkommende vares eller tjenesteydelses pris. De pågældende personer eller virksomheder må ikke derved stilles mindre gunstigt end andre i samme branche.

Stk. 5. Erstatning fastsættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af ministeren.

Kapitel 21

Gebyrer m.v.

§ 113. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis betaling for særlige tjenesteydelser, som de kontrollerende myndigheder yder efter anmodning.

§ 114. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr som betingelse for udstedelse og opretholdelse af tilladelser til deltagelse i bestemte, særligt afgrænsede fiskerier, som kræver særlige biologiske undersøgelser.

Stk. 2. Gebyret indbetales til miljø- og fødevareministeren. Ministeren kan fastsætte regler for indbetalingen.

Stk. 3. Midlerne skal anvendes til hel eller delvis dækning af udgifterne til videnskabeligt arbejde i forbindelse med de pågældende fiskerier.

§ 114 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at den pågældende virksomhed eller den ansvarlige for det pågældende fiskerfartøj skal afholde udgifterne ved kontrol og tilsyn med overholdelse af bestemmelserne i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri i forbindelse med følgende:

- 1) Import af fisk og fiskevarer, som er landet af et fiskerfartøj, som er registreret i et land uden for Den Europæiske Union, bortset fra tilfælde, hvor fisken eller fiskevaren landes direkte i Danmark fra et fartøj, som ikke tidligere har været i havn med den pågældende fisk eller fiskevare (direkte landing).
- 2) Reeksport til lande uden for Den Europæiske Union af fisk og fiskevarer, som tidligere er importeret til Den Europæiske Union, herunder ved direkte landing, jf. nr. 1, og som ikke er yderligere forarbejdet i Den Europæiske Union.
- 3) Eksport til lande uden for Den Europæiske Union af fisk og fiskevarer, som er landet af danske fiskerfartøjer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning af de i stk. 1 nævnte udgifter, herunder om termin for opkrævningen.

§ 115. Beløb, der er fastsat i medfør af denne lov eller i medfør af de i § 10 nævnte EU-retsakter, og som skal indbetales til miljø- og fødevareministeren eller anden myndighed, og som ikke betales rettidigt, tillægges, medmindre andet er fastsat i de i § 10 nævnte EU-retsakter, en årlig rente svarende til den rente, der er fastsat i henhold til rentelovens § 5, fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelse betales et gebyr på 100 kr., der reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Stk. 2. Medmindre andet er fastsat i de i § 10 nævnte EU-retsakter, tillægges uretmæssigt modtagne beløb, der ikke tilbagebetales inden udløbet af en frist, der fastsættes af den udbetalende myndighed, den i stk. 1 nævnte rente fra fristens udløb. Det gælder dog kun, såfremt myndigheden samtidig med at kræve tilbagebetaling giver underretning om pligten til at betale rente.

§ 116. (Ophævet)

Kapitel 22

Kontrol og tilsyn

A. Almindelige bestemmelser

§ 117. Kontrollen med overholdelsen af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter påhviler miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse

- 1) ret til at færdes over de jorder og private veje, der støder op til ferskvand eller saltvand, herunder ret til at færdes med motorkøretøj,
- 2) adgang til fiskerfartøjer, fisketransportfartøjer og fartøjer, hvorfra der udøves rekreativt fiskeri,
- 3) adgang til virksomheder og i øvrigt overalt, hvor fisk omsættes m.v., opdrættes og klækkes, herunder virksomheder, som udgør tidligere eller senere led i omsætningskæden, samt virksomheder, som er forpligtet til at indbetale afgifter i henhold til § 102,
- 4) ret til at åbne forsendelser indeholdende fisk for at føre kontrol med lovens overholdelse,
- 5) adgang til at kontrollere installation, drift og vedligeholdelse af udstyr om bord på fiskerfartøjer og
- 6) ret til at benytte motordrevne fartøjer i ferskvand.

Stk. 3. Kontrolmyndigheden er herunder berettiget til at foretage undersøgelser og uden erstatning udtage prøver eller lade prøver udtage og foretage kontrolvejning, i det omfang det er nødvendigt for at undersøge prøvernes beskaffenhed.

Stk. 4. Kontrolmyndigheden er endvidere berettiget til mod behørig legitimation og uden retskendelse at efterse de i stk. 2 nævnte fartøjers og virksomheders logbøger, varebeholdninger, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale, ledsagedokumenter, recepter, analysemateriale, korrespondance og anden dokumentation m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form.

Stk. 5. Politiet yder om nødvendigt bistand til kontrollens gennemførelse. Miljø- og fødevareministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Efter aftale med miljø- og fødevareministeren kan det som led i regler om begrænsning af fiskeri udstedt i medfør af anden lovgivning fastsættes, at Miljø- og Fødevareministeriet deltager i kontrollen af overholdelsen af sådanne regler.

§ 117 a. Uanset § 9 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter kan kontrolmyndigheden gennemføre kontrol af fiskerfartøjer til søs, når fartøjsføreren, fartøjsejeren eller ansatte om bord med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar overtrædelse af fiskerilovgivningen. Kontrolmyndigheden kan herunder kontrollere fangst, fangstredskaber og dokumenter om bord på fartøjet.

§ 117 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at en person i forbindelse med erhvervelse af fiskeegn skal oplyse sit cpr-nummer.

§ 118. Kontrolmyndigheden kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere lovens overholdelse, blandt andet med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysningerne i kontroløjemed, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold, momsafregning m.v.

§ 119. Fartøjsførere, virksomhedsindehavere og beskæftigede skal som led i kontrollen efter § 117 efter anmodning fra kontrolmyndigheden give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde kontrolmyndigheden fornøden bistand ved kontrol, prøveudtagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data. Fartøjsførere, virksomhedsindehavere eller disses repræsentanter har ret til at overvære kontrolmyndighedens udtagning af prøver m.v. efter § 117.

§ 120. Kontrolmyndigheden kan meddele påbud og forbud, i det omfang det er nødvendigt

- 1) for kontrollens udøvelse, herunder om landingssteder, landingsstider og kontrolmyndighedens tilstedeværelse ved landing eller
- 2) for at sikre tilstedeværelsen af et fiskerfartøj, fiske-transportfartøj, motorkøretøj, der transporterer fisk, og fiskeredskab samt fangst, indtil politiet kan komme til stede og foretage de nødvendige tvangsindgreb efter retsplejelovens regler om strafferetsplejen.

Stk. 2. Som led i kontrollen med personer og virksomheder, der omsætter m.v. fisk, kan kontrolmyndigheden i særlige tilfælde udpege en statsautoriseret eller registreret revisor for regning af den, der foretager omsætning m.v., til gennemgang af det materiale, der kan undergives kontrol.

§ 121. Omsætning m.v. af fisk er ikke tilladt, hvis

- 1) der er fisket i strid med regler om fiskeriets udøvelse,
- 2) indholdet ikke er i overensstemmelse med regler om fangstens sammensætning eller
- 3) indholdet ikke er registreret, logbogsført eller indberettet i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven eller de i § 10 nævnte EU-retsakter.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om dokumentation m.v. for, at den, der omsætter m.v. fisk, opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere som led i kontrollen med virksomheder, der er omfattet af lovens kapitel 16, og som ikke har fast forretningssted her i landet, fastsætte særlige regler om dokumentation m.v. for, at den, der omsætter m.v. fisk i første omsætningsled, jf. § 86, opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 4. Fisk, som er omfattet af stk. 1, skal straks efter fangsten gendudsættes så vidt muligt i levende tilstand.

§ 122. Den, som omsætter m.v. fisk, som er omfattet af § 121, stk. 1, kan frigøre sig for ansvar efter § 130, stk. 1, nr. 1, jf. § 121, stk. 1, ved straks i forbindelse med modtagelsen af fisken at foretage anmeldelse til kontrolmyndigheden med angivelse af partiets omtrentlige størrelse og sammensætning samt afsenderens navn og adresse.

Stk. 2. Fisk, der er anmeldt efter stk. 1, skal opbevares således, at kontrol hermed kan udøves, og må ikke omsættes m.v. uden samtykke fra kontrolmyndigheden.

Stk. 3. I et parti af fisk, hvor en del af indholdet er omfattet af § 121, stk. 1, er hele partiet ulovligt, medmindre frasortering af den ulovlige del finder sted under overværelse

af kontrolmyndigheden eller prøveudtagning foretages for at fastslå den ulovlige dels omfang.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om omsætning m.v. af fisk under fredningstider og øvrige perioder, hvor fiskeri af en eller flere fiskearter ikke er tilladt.

§ 122 a. Kontrolmyndigheden kan foranledige eller påbyde kassation af fangst, der er fisket i strid med regler om fiskeriets udøvelse, eller hvis indhold ikke er i overensstemmelse med regler om fangstens sammensætning.

§ 123. Ved overtrædelse af bestemmelser i loven, regler udstedt i medfør af loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter om anvendelse, udformning, placering, mærkning og afmærkning af fiskeredskaber og om maskestørrelse kan kontrolmyndigheden foretage det fornødne, herunder foranstalte fjernelse af redskaber og pæle.

Stk. 2. Hvis et redskab fjernes efter anmodning fra en fisker og overtrædelsen vedrører afstandsregler mellem redskaber fastsat i medfør af § 32, stk. 1, påhviler eventuelle omkostninger den, der har fremsat anmodningen, i det omfang overtrædelse af reglen er undergivet privat påtale, jf. § 136. Kontrolmyndigheden kan kræve sikkerhedsstillelse for sådanne omkostninger. Den, der har foretaget anmeldelse og afholdt udgifter, har ret til at få dækket omkostningerne af den, der har placeret redskabet ulovligt.

§ 124. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om landing af fisk, indretning og drift af fiskerfartøjer og fisketransportmidler, hvor det skønnes nødvendigt for kontrollens udøvelse.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der skal danne grundlag for udbetaling af ydelser eller opkrævning af afgifter i henhold til loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter.

Stk. 3. Den, som modtager ydelser, eller som skal betale afgifter i henhold til loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter, skal opbevare den i § 117, stk. 4, nævnte dokumentation, herunder også materiale i elektronisk form, i mindst 5 år regnet fra udløbet af det år, hvori ydelse er modtaget eller afgift er betalt.

§ 125. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at det skal være en betingelse for udbetaling af beløb og tilskud i henhold til loven og de i § 10 nævnte EU-retsakter, herunder fra de i § 102 nævnte fonde, at modtageren angiver en konto i et pengeinstitut, hvorpå beløbet kan indsættes.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om den regnskabsførelse m.v., der skal føres af virksomheder i forbindelse med udbetaling af ydelser eller opkrævning af afgifter.

B. Særlige kontrolbestemmelser for EU-retsakter på fiskeriets område

§ 126. Rigsrevisionen kan, eventuelt sammen med Den Europæiske Revisionsret, på tilsvarende betingelser som nævnt i § 117, stk. 2, efterse de pågældende virksomheders varebeholdninger og det i § 117, stk. 4, nævnte materiale, som er af betydning for den revisionsmæssige kontrol med administrationen af de i § 10 nævnte EU-retsakter.

§ 127. (Ophævet)*C. Særlige kontrolbestemmelser for ferskvand*

§ 128. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes medvirken ved tilsynet i ferskvand.

§ 129. Fiskeriforeninger, der er fiskeriberettigede ved ferskvand, kan ansætte en eller flere opsynsmænd, der skal godkendes af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Ministeren forsyner opsynsmanden med særlig legitimation og en af ministeren godkendt instruks.

Stk. 3. Ministeren kan tilbagekalde den i stk. 1 nævnte godkendelse, hvis opsynsmanden ikke opfylder de pligter, der er pålagt denne, hvis opsynsmanden misbruger den myndighed, den pågældende har fået overdraget, eller hvis opsynsmanden i øvrigt optræder utilbørligt.

Stk. 4. Opsynsmanden fører tilsyn med, at loven, regler fastsat i medfør af loven samt afgørelser eller med Miljø- og Fødevareministeriet indgåede overenskomster m.v. overholdes ved det fiskevand, som de i stk. 1 nævnte fiskeriforeninger kan disponere over.

Stk. 5. Opsynsmænd har ret til at færdes over de jorder og private veje, som støder op til de i stk. 4 nævnte fiskevande.

Kapitel 23*Straf, påtale og konfiskation*

§ 130. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder eller forsøger at overtræde § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, § 18, § 28, stk. 2, § 32, stk. 4, § 33, stk. 1, § 38, stk. 1, § 44, stk. 1, § 50, stk. 1, § 58, stk. 2, en frakendelse ved dom efter § 59 a, stk. 1, et vedtaget forbud efter § 59 a, stk. 2, § 63, stk. 1, § 66, stk. 1, § 69, § 72, § 74, stk. 1, § 76, § 77, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, § 97, § 98, § 119, § 121, stk. 1, § 122, stk. 2, § 124, stk. 3, de i medfør af § 10, stk. 1, trufne bestemmelser og de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger,
- 2) tilsidesætter eller forsøger at tilsidesætte vilkår knyttet til en tilladelse eller bevilling udstedt efter loven eller regler fastsat i medfør af loven,
- 3) overtræder, forsøger at overtræde eller undlader at efterkomme et påbud eller forbud meddelt i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven,
- 4) afgiver eller forsøger at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier eller forsøger at fortie oplysninger, som afkræves efter loven, regler fastsat i medfør af loven eller de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger,
- 5) undlader at afgive den dokumentation og de oplysninger, der er pligt til at afgive, eller som afkræves efter loven, regler fastsat i medfør af loven eller de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger,
- 6) forsætligt eller groft uagtsomt overtræder sine forpligtelser efter § 104, stk. 2, eller
- 7) uberettiget driver fiskeri i et ferskvandsområde, jf. § 28, stk. 1.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Stk. 3. Den, der begår et forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, eller som nævnt i de i medfør af stk. 2 fastsatte regler med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling af afgifter i henhold til de i § 10 omhandlede forordninger eller i henhold til regler fastsat i medfør af § 102 eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling eller refusion af ydelser til sig eller andre i henhold til de i § 10 nævnte forordninger eller i henhold til § 103 eller regler fastsat i medfør af § 102, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Hvis en overtrædelse er begået med et eller flere fartøjer, som er omfattet af et puljefiskeri, kan der idømmes en forhøjet bøde.

Stk. 6. Forældelsesfristen for strafansvaret er i intet tilfælde mindre end 5 år for overtrædelser, der medfører eller er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af afgifter i henhold til de i § 10 nævnte EU-retsakter, i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør af loven, eller at nogen opnår uberettigede udbetalinger i henhold til førnævnte bestemmelser.

Stk. 7. For overtrædelser af § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 38, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, § 119, § 121, stk. 1, og de i medfør af § 10, stk. 1, trufne bestemmelser og de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger samt overtrædelser omfattet af stk. 1, nr. 2-5, og stk. 2 er forældelsesfristen for strafansvar i intet tilfælde mindre end 5 år, såfremt overtrædelser vedrører fiskeri, der kun må udøves som erhvervsmæssigt fiskeri, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, eller omsætning m.v. af fisken, jf. § 3, nr. 5.

Stk. 8. Overtrædelse af bestemmelser fastsat i de i § 10 nævnte EU-forordninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), hører under dansk straffemyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelser er begået uden for Danmark, hvis overtrædelser er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland. Tilsvarende hører overtrædelser under dansk straffemyndighed, hvis den er begået til fordel for en juridisk person med hjemsted i Danmark. Dette gælder, uanset om betingelserne i straffelovens §§ 6-9 er opfyldt, og selv om overtrædelser ikke er strafbar efter lovgivningen i det pågældende statsområde.

§ 131. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan efter reglerne i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse af redskaber og

fangst ved overtrædelser af bestemmelser i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 132. Fisk, som er fanget i strid med loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller værdien heraf kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at fangsten i det hele hidrører fra ulovligt forhold. For så vidt sådanne fisk er i levedygtig stand, skal de straks genudsættes af kontrolmyndigheden eller af de i henhold til § 129 godkendte opsynsmænd.

Stk. 2. Fiskeredskaber, der findes i vandet, kan konfiskeres, uanset det ikke kan oplyses, hvem det tilhører, når redskabet

- 1) ikke er lovligt udformet, mærket, afmærket, anvendt eller placeret efter loven, regler fastsat i medfør af loven eller de i § 10 nævnte EU-retsakter,
- 2) ikke er røgtet i overensstemmelse med § 33 eller
- 3) er sat eller forladt på steder i ferskvand, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

§ 133. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan miljø- og fødevareministeren tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelser, erklærer sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. På samme måde kan krav om konfiskation, herunder værdikonfiskation, vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejelovens § 832, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 134. I sager, der behandles administrativt, jf. § 133, stk. 1, finder retsplejelovens § 752, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

§ 135. Udenlandske skibe, som har været anvendt til fiskeriaktiviteter, der strider mod de i § 10 nævnte EU-retsakter, mod denne lov eller mod regler fastsat i medfør af denne lov, kan tilbageholdes af kontrolmyndigheden. Kontrolmyndighedens iværksættelse af tilbageholdelse finder sted i overensstemmelse med retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse.

Stk. 2. Tilbageholdelse efter stk. 1 kan kun ske, hvis det er påkrævet

- 1) til sikring af bevismidler,
- 2) til sikring af det offentliges krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde,
- 3) til sikring af forurettedes krav på tilbagelevering eller erstatning eller
- 4) til gennemførelse af kontrol og retsforfølgning.

Stk. 3. Der kan ikke ske tilbageholdelse efter stk. 1, hvis der er stillet sikkerhed for betalingen af de i stk. 2, nr. 2 og 3, nævnte beløb, eller den, der havde rådighed over skibet under fiskeriaktiviteten, uberettiget var i besiddelse af det.

Stk. 4. Betales de i stk. 2, nr. 2 og 3, nævnte beløb ikke, eller stilles der ikke sikkerhed for sådanne beløb senest to måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet.

§ 136. Overtrædelse af reglerne i §§ 69, 72 og 76 er undergivet privat påtale. Det samme gælder ved krænkelse af fiskeriretten efter § 28, stk. 1, og ved overtrædelse af regler om afstand mellem faststående fiskeredskaber fastsat i medfør af § 32, medmindre almene hensyn gør offentlig påtale påkrævet.

Kapitel 24

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

A. Ikrafttræden

§ 137. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.⁶⁾

Stk. 2. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at følgende lovbestemmelser helt eller delvist ophæves:

- 1) Lov om saltvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 11. november 1998.
- 2) Lov om regulering af fiskeriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 802 af 11. november 1998.
- 3) Lov nr. 285 af 27. april 1994 om førstegangssomsætning af fisk.
- 4) Lov nr. 482 af 12. juni 1996 om administration af Den Europæiske Unions forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter m.v.
- 5) Lov om ferskvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 495 af 16. juni 1997.
- 6) Lov nr. 227 af 8. april 1992 om fisketegn m.v.
- 7) Lov nr. 101 af 27. marts 1933 om frednings- og ordensbestemmelser for fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende farvande.
- 8) Lov nr. 67 af 23. marts 1965 om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m.
- 9) Lov nr. 42 af 13. februar 1959 om fiskeri i Flensborg Inderfjord.

Stk. 3. Regler, der er fastsat i medfør af de i stk. 2 nævnte love, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat med hjemmel i denne eller andre love. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

B. Overgangsbestemmelser for vedtægter i saltvand og regulativer i ferskvand

§ 138. Vedtægtsbestemmelser, der er oprettet i medfør af tidligere lovgivning om saltvandsfiskeri, gælder fortsat, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har fastsat regler, der helt eller delvis ophæver vedtægten. Overtrædelse af vedtægter straffes med bøde, indtil vedtægterne ophører med at gælde.

§ 139. Regulativer, der er fastsat i medfør af tidligere lovgivning om ferskvand, gælder til den 1. juli 2010, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler, der helt eller delvis ophæver regulativet. Overtrædel-

se af regulativer straffes med bøde, indtil regulativerne ophører med at gælde.

Stk. 2. Regulativforeningens bestyrelse afholder med mindst 14 dages varsel mindst ét årligt møde og træder i øvrigt sammen, når 2 bestyrelsesmedlemmer kræver det. Bestyrelsen indkalder til ordinær generalforsamling én gang årligt.

Stk. 3. På den årlige generalforsamling træffes bestemmelse om den økonomiske udnyttelse af fiskevandet omfattet af regulativet, om, hvorvidt der skal opkræves medlemsbidrag og størrelsen heraf, samt om, hvordan et eventuelt overskud skal fordeles.

C. Særlige overgangsbestemmelser i ferskvand

§ 140. Kendelser, beslutninger og overenskomster m.v. afsagt eller indgået efter tidligere love om ferskvandsfiskeri er gældende, indtil de ophæves eller de efter deres indhold ikke længere er gældende. Overtrædelse af kendelserne m.v. straffes med bøde.

D. Overgangsbestemmelser vedrørende bøder

§ 141. Bøder efter loven tilfalder statskassen. Indtil udgangen af 2002 fordeles dog af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri op til 200.000 kr. årligt af de indbetalte bøder mellem Danske Fiskeres Kulturelle Fond, Danmarks Fiskeriforenings Hjælpefond - Øst og Danmarks Fiskeriforenings Hjælpefond - Vest henholdsvis 1/2, 1/3 og 1/6 til hver.

Stk. 2. Hvis de i stk. 1 nævnte fonde ophæves, bestemmer ministeren, hvorledes de bøder, der er tildelt fondene, anvendes.

E. Overgangsbestemmelser vedrørende bevillinger, tilladelser og produktionsafgiftsfonde

§ 142. Bevillinger og tilladelser udstedt i medfør af tidligere gældende lovgivning forbliver i kraft, indtil de erstattes af bevillinger og tilladelser udstedt i medfør af denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Produktionsafgiftsfonde nedsat i henhold til tidligere gældende lovgivning opretholdes.

F. Færøerne og Grønland

§ 143. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven gælder dog for overtrædelse af bestemmelser fastsat i de i § 10 nævnte EU-forordninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), som er begået på Færøerne eller i Grønland af danske statsborgere, der ikke har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, jf. § 130, stk. 8.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren⁸⁾ kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

NaturErhvervstyrelsen, den 4. januar 2017

JETTE PETERSEN

/ Dorthe Nielsen

-
- ²⁾ Denne lovebekendtgørelse gengiver alene ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelsen i lov nr. 1715 af 27. december 2016. De bemærkninger om ikrafttrædelsesbestemmelser for de tidligere vedtagne ændringer af loven, der fremgår af lovebekendtgørelse nr. 568 af 21. maj 2014, er ikke gengivet i denne lovebekendtgørelse.
- ³⁾ Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri sammenlagt til et Miljø- og Fødevareministerium, jf. bekendtgørelse nr. 1229 af 3. november 2015 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
- ⁴⁾ Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri sammenlagt til et Miljø- og Fødevareministerium, jf. bekendtgørelse nr. 1229 af 3. november 2015 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
- ⁵⁾ NaturErhvervstyrelsen blev dannet i oktober 2011 ved en sammenlægning af FødevareErhverv, Fiskeridirektoratet og størstedelen af Plantedirektoratet.
- ⁶⁾ Lovens §§ 4-9 og 17-20, § 110, stk. 2, § 116, nr. 9, §§ 117-129, § 130, stk. 1, nr. 1-5 og stk. 2-5, og §§ 131-134 er trådt kraft den 3. juli 1999, jf. bekendtgørelse nr. 520 af 24. juni 1999, og kapitel 1, § 10, stk. 1, § 30, kapitel 7 og § 137 er trådt i kraft den 7. december 1999, jf. bekendtgørelse nr. 864 af 2. december 1999. De resterende dele af lov nr. 281 af 12. maj 1999 er trådt i kraft den 1. januar 2000, jf. bekendtgørelse nr. 864 af 2. december 1999.
- ⁷⁾ Lovændringen vedrører ændring af § 110, stk. 1 og 2, og indsættelse af § 110 a.
- ⁸⁾ Ved kongelig resolution af 28. november 2016 er betegnelsen Erhvervs- og Vækstministeriet ændret til Erhvervsministeriet, jf. bekendtgørelse nr. 1777 af 23. december 2016.

Bilag 1**Indholdsfortegnelse**

Kap. 1	Lovens formål, område og definitioner	§§ 1-3
Kap. 2	Rådgivende udvalg	§§ 4-9
Kap. 3	Administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter og af internationale aftaler inden for fiskeri og fiskeopdræt	§ 10
Kap. 3 a	Miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder	§§ 10 a-10 c
Kap. 3 b	Bevaring og beskyttelse m.v. af visse naturtyper, vilde dyr og planter	§§ 10 d-10 j
Kap. 4	Fiskeriformer og fiskeriberettigede	
	A. Generelle bestemmelser	§§ 11-13
	B. Fiskeriberettigede i saltvand	
	Erhvervsfiskere	§§ 14-15
	Erhvervsfiskerselskaber og visse selvejende uddannelsesinstitutioner	§§ 16- 16 a
	Bierhvervsfiskere	§§ 17-19
	Fællesbestemmelser for retten til erhvervs- og bierhvervsfiskeri i saltvand	§§ 20-23
	C. Særlige fiskerirettigheder i saltvand	
	Afløste ålegårdsrettigheder og lignende særlige rettigheder	§ 24
	Landbrugere	§ 25
	D. Rekreativt fiskeri	
	Lystfiskere	§ 26
	Fritidsfiskere	§ 27
	E. Fiskeriretten i ferskvand	§§ 28-29
Kap. 5	Ophjælpning, beskyttelse og bevaring af fiskebestande	§§ 30-31
Kap. 6	Fiskeredskaber	§§ 32-33
Kap. 7	Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand	
	A. Reguleringsmæssige foranstaltninger	§§ 34-35
	B. Fiskeritilladelser og puljefiskeri	§§ 36-37
Kap. 8	Fartøjer med fiskerilicens	§§ 38-39 b
Kap. 9	Regulering af det rekreative fiskeri	§ 40
Kap. 10	Særlige regler for ferskvand	
	A. Særlige gyldighedsregler for ferskvandsområder	§§ 41-42
	B. Fiskepassage ved spærringer og bortledning af vand m.v. i ferskvand	§§ 43-49
	C. Spærrede fangstindretninger i ferskvand	§§ 50-52
	D. Midtstrømslinjen	§ 53
Kap. 11	Lystfiskertegn og fritidsfiskertegn	§§ 54-61
Kap. 12	Fiskepleje og udsætninger m.v.	
	A. Fiskepleje	§ 62
	B. Udsætninger m.v.	§§ 63-65
Kap. 13	Opdræt i saltvand	§§ 66-70
Kap. 14	Indbyrdes ordensregler mellem fiskere	
	A. Afstandsregler m.v.	§§ 71-72
	B. Fortrinsrettigheder i saltvand	§§ 73-74

	C. Erstatning	§ 75
Kap. 15	Fiskeriets forhold over for andre aktiviteter	
	A. Bestemmelser til beskyttelse af fiskeriet	
	Generel bestemmelse	§§ 76-80
	Foranstaltninger i ferskvandsområder	§ 81
	B. Forholdet til sejlads og skibsfart	§§ 82-83
	C. Rettigheder i forhold til kystejere i saltvandsområder	§ 84
	D. Erstatningsregler i ferskvandsområder	§ 85
Kap. 16	Førstegangsomsætning af fisk	
	A. Bevilling til førstegangsomsætning og til afholdelse af offentlig fiskeauktion	§§ 86-87
	B. Udstedelse af bevilling	§§ 88-92
	C. Bortfald eller tilbagekaldelse af bevilling	§§ 93-96
	D. Regler for driften af bevillingspligtig virksomhed	§§ 97-101
Kap. 17	Administration af produktionsafgifter	§§ 102-108
Kap. 18	Videnskabelige undersøgelser m.v.	§ 109
Kap. 19	Delegation og klageadgang	§§ 110-111
Kap. 20	Afgivelse og behandling af oplysninger	§§ 112-112 c
Kap. 20 a	Foranstaltninger under ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger m.v.	§ 112 d
Kap. 21	Gebyrer m.v.	§§ 113-116
Kap. 22	Kontrol og tilsyn	
	A. Almindelige bestemmelser	§§ 117-125
	B. Særlige kontrolbestemmelser for EU-retsakter på fiskeriets område	§§ 126-127
	C. Særlige kontrolbestemmelser for ferskvand	§§ 128-129
Kap. 23	Straf, påtale og konfiskation	§§ 130-136
Kap. 24	Ikrafttrædelse- og overgangsbestemmelser m.v.	
	A. Ikrafttræden	§ 137
	B. Overgangsbestemmelser for vedtægter i saltvand og regulativer i ferskvand	§§ 138-139
	C. Særlige overgangsbestemmelser i ferskvand	§ 140
	D. Overgangsbestemmelser vedrørende bøder	§ 141
	E. Overgangsbestemmelser vedrørende bevillinger, tilladelser og produktionsafgiftsfonde	§ 142
	F. Færøerne og Grønland	§ 143

Bilag 2**Dyrearter af fælleskabsbetydning, hvis indsamling i naturen og udnyttelse vil kunne blive genstand for forvaltningsforanstaltninger**

<i>Kun arter relevante i forhold til loven er medtaget</i>	SALMONIFORMES
	Salmonidae
De arter, der er anført i dette bilag, er angivet enten ved	Thymallus thymallus
1) den pågældende arts eller underarts navn, eller	Salmo salar (kun i ferskvand)
2) samtlige arter tilhørende en højere systematisk enhed (taxon) eller en nærmere angivet del af denne.	Cyprinidae
	Barbus spp. (Forkortelsen "spp." henviser til samtlige arter tilhørende denne familie eller slægt.)
PETROMYZONIFORMES	CLUPEIFORMES
Petromyzonidae	Clupeidae
Lampetra fluviatilis	Alosa spp.
ACIPENSERIFORMES	ARTHROPODA
Acipenseridae	CRUSTACEA - DECAPODA
- Alle arter, der ikke er opført i bilag IV i Habitatdirektivet	Astacidae
	Astacus astacus